

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO-SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
BROJ: 01 0 K 014481 20 K
Dana, 04.02.2021.godine

Pravosnažno 10.02.2022. godine.
Presudom Vrhovnog suda F BiH broj 01 0 K 014481
21 Kž od 10.02.2022. godine potvrđena prvostepena
presuda.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sudije Alibabić Osmana kao predsjednika vijeća, sudija Ivaniš Vlatke i Hergić Ernese kao članova vijeća sa zapisničarom Mašić Harisom u krivičnom predmetu protiv optuženog Kokot Mile sin Lj. iz B. L. zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, postupajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva USK br. T01 0 KTRZ 0030243 18 od 13.11.2019.godine, nakon održanog glavnog i javnog pretresa održanog dana 04.02.2021.godine u prisutnosti Kantonalnog tužioca Kapić Adnana, optuženog Kokot Mile i njegovog branioca advokata Dakić Saše, donio je i istog dana u prisutnosti navedenih osoba javno objavio, slijedeću:

P R E S U D U

Optuženi **KOKOT MILE**, sin Lj. i majke M. rođena P. , rođen 29.01.1947. godine u naselju L. općina S. M. , JMBG: ..., sa prebivalištem u naselju ..., Grad , državljanin ..., pismen sa završena četiri razreda osnovne škole, po zanimanju penzioner, oženjen, otac troje djece, bivšu JNA služio 1968. godine, nije odlikovan, lošeg imovnog stanja, ranije osuđen ... nalazi se na izdržavanju kazne zatvora u Zavodu za izvršenje krivičnih sankcija Istočno Sarajevo;

K R I V J E

ŠTO JE:

Za vrijeme oružanog sukoba u Republici Bosni i Hercegovini između Vojske Republike Srpske i Armije Republike Bosne i Hercegovine, kao pripadnik vojske Republike Srpske VP-7421 S. M. , postupao suprotno pravilima međunarodnog prava kršeći odredbe člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine, te člana 4. stav 2. tačka a) i g) Dopunskog protokola (Protokol II) uz navedenu Konvenciju, na način da je:

Dana 04.08.1992. godine, u noćnim satima, zajedno sa još tri nepoznate osobe, naoružani i obučeni u vojne uniforme došli do porodične kuće vlasništvo B. R. a u naselju S. V., općina S. M. , nakon čega su provalili ulazna vrata te kuće u kojoj su se te prilike nalazili

B. R. , njegova supruga B. V., te njihova djeca, B. E. i B. E.1, a potom je u kuću ušao optuženi Kokot Mile zajedno sa jednim nepoznatim vojnikom osvjetljavajući prostor ispred sebe, baterijskim lampama skrivajući lica povezanom maramom odnosno kragnom vojničke bluže, dok su druga dva nepoznata vojnika ostala ispred kuće, da bi u toku daljnjeg dešavanja, optuženi Kokot Mile ušao u sobu gdje se nalazila B. V. i njeno dvoje djece, E. i E.1, te uz prijetnju upotrebe oružja i psovanja „ustaške majke“ od E. oduzeo prstenje koje je ova morala skinuti sa ruku, a za to vrijeme drugi nepoznati vojnik je u susjednoj prostoriji teško fizički zlostavljajući B. R. a tražio od ovoga novac i zlato, tukući ga kundakom puške po glavi uslijed čega je B. R. u više navrata padao u stanje bez svijesti pa kada nije više mogao izdržati teško fizičko premlaćivanje, ovom vojniku predao veću količinu „njemačkih“ maraka i „švicarskih“ franaka u protuvrijednosti od oko 10.000,00 DM, te zlatnog nakita u vrijednosti od oko 15.000,00 DM, a potom su optuženi Kokot Mile i nepoznati vojnik, B. R., teško pretučenog i u stanju bez svijesti, uzeli za ruke i noge te ga izbacili kroz prozor u dvorište njegove kuće, gdje su ga, sutradan, pronašle njegove komšije i odvezle u bolnicu.

Dakle, za vrijeme oružanog sukoba u Republici Bosni i Hercegovini, kršeći pravila međunarodnog prava, nečovječno postupao prema civilima nanoseći im velike patnje i povrede tjelesnog integriteta i zdravlja te pljačkanje njihove imovine.

Čime je kao saizvršilac počinio krivično djelo – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa odredbom iz člana 22. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije pa sud primjenom istog zakonskog propisa i uz primjenu odredaba člana 41. stav 1., člana 42. tačka 2. i člana 43. stav 1. tačka 1. istog zakona optuženog:

O S U Đ U J E

Na kaznu zatvora u trajanju od **2 (dvije) godine i 5 (pet) mjeseci**.

Temeljem člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni B. R., B. V. i B. E. se sa imovinsko-pravnim zahtjevom upućuju se na parnični postupak.

Temeljem člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi se oslobađa dužnosti plaćanja troškova krivičnog postupka.

O b r a z l o ž e n j e:

Kantonalno tužilaštvo USK-a Bihać podnijelo je optužnicu broj: T01 0 KTRZ 0030243 18 od 13.11.2019.godine protiv optuženog Kokot Mile stavljajući mu na teret izvršenje krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ).

Optužnica je potvrđena rješenjem sudije za prethodno saslušanje ovog suda dana 19.11.2019.godine i zakazano je izjašnjenje o krivnji na kojem se optuženi Kokot Mile izjasnio da nije kriv pa je zakazan glavni pretres.

Oštećeni B. R., B. V. i B. E. su na glavnom pretresu stavili prijedlog za ostvarivanje imovinsko-pravnog zahtjeva za naknadu štete.

U završnoj riječi Kantonalni tužitelj je naveo da je Kantonalno tužilaštvo USK izvedenim dokazima *izvan razumne sumnje* dokazalo da je optuženi Kokot Mile počinio krivično djelo u vrijeme i na način kako je to navedeno u optužnici pa je predložio da se isti oglasi krivim i kazni u skladu sa zakonom.

Optuženi Kokot Mile na glavnom pretresu nije iznosio odbranu niti je dao iskaz u svojstvu svjedoka. Odbrana je u uvodnoj riječi najprije najavila da će optuženi dati svoj iskaz nakon što Tužilaštvo izvede svoje dokaze ne pojašnjavajući da li će iznijeti odbranu ili će dati iskaz u svojstvu svjedoka a na kraju dokaznog postupka je branilac optuženog izjavio da optuženi neće davati nikakav iskaz što znači da neće iznositi odbranu niti dati iskaz u svojstvu svjedoka.

U odbrani optuženog u uvodnoj riječi, dokaznom postupku i završnoj riječi osporeno je bilo kakvo učešće optuženog Kokot Mile u radnjama izvršenja koje se optuženom stavljaju na teret ističući da su iskazi saslušanih svjedoka kontradiktorni da se isti zasnivaju na pretpostavkama i da se iskaz vještaka medicinske struke dr. Durmišević Dževada po dopunskom Nalazu i mišljenju razlikuje od njegovog iskaza koji je dao na prethodnom glavnom glavnom pretresu koji je dao prilikom obrazlaganja osnovnog nalaza i mišljenja i da u radnjama optuženog nisu sadržana sva potrebna obilježja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret. Kada su u pitanju prigovori odbrane optuženog izneseni tokom dokaznog postupka i u završnoj riječi sud će se na te prigovore očitovati i u daljnjem toku obrazloženja presude.

U dokaznom postupku na prijedlog tužilaštva najprije su saslušani svjedoci oštećeni: B. R., B. V., B. E. i B. E.1, saslušan vještak medicinske struke dr. Durmišević Dževad specijalista za sudsku medicinu i patologiju, uz saglasnost stranaka i branioca da se ne čitaju izvršen je uvid u pisane dokaze koje je tužilaštvo prikupilo u toku istrage i to: Nalaz i mišljenje - medicinsko vještačenje tijelesnih povreda na ime B. R. sačinjen po vještaku medicinske struke Durmišević dr. Dževadu od 09.11.2019.godine, Otpusnica iz bolnice, Medicinski centar P. , bez broja i dana izdavanja (1992. godina) na ime B. R. , Akt Ministarstva rada i boračko invalidske zaštite (Vlada Republike Srpske) broj: 16-03/3.2-1-835-1194/19 od 14.10.2019. godine na ime Kokot Mile, Ovjerena kopija odluke o proglašenju neposredne ratne opasnosti („Službeni list Republike BiH“, broj 1/92 od 09. aprila 1992. godine), Ovjerena kopija odluke o proglašenju ratnog stanja („Službeni list Republike BiH“, broj: 7/92 od 20. juna 1992. godine), Ovjerena kopija odluke o ukidanju ratnog stanja („Službeni list Republike BiH“, broj: 50/95 od 28. decembra 1995. godine) i Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog Kokot Milu, Treća Policijska uprava, Policijska stanica S. M. , broj: 05-04/09-1-3394/19/BB od 14.08.2019. godine. Zbog protoka vremena od 30 dana od zadnjeg održanog pretresa dana 13.01.2021.godine glavni pretres je počeo teći iznova a dokazi koji su ranije izvedeni uz saglasnost stranaka i branioca po odluci vijeća su na osnovu člana 266. stav 2. ZKP FBiH preuzeti uz konstataciju da se neće ponovo izvoditi, neće ponovo saslušavati saslušani svjedoci i vještak dr. Durmišević Dževad te da se neće ponovo čitati odnosno vršiti uvid u pisane dokaze tužilaštva koji su na ranijim glavnim pretresima izneseni pred istim sudskim vijećem nego će se preuzeti i koristiti u daljem toku postupka. Na prijedlog tužilaštva, uz saglasnost stranaka i branioca da se ne čitaju izvršen je uvidu Ovjerenu fotokopiju odluke o proglašenju neposredne ratne opasnosti („Službeni list Republike BiH“, broj 1/92 od 09. aprila 1992. godine), Ovjerenu fotokopiju odluke o proglašenju ratnog stanja („Službeni list Republike BiH“, broj: 7/92 od 20. juna 1992. godine), Ovjerenu fotokopiju odluke o ukidanju ratnog stanja („Službeni list Republike BiH“,

broj: 50/95 od 28. decembra 1995. godine), Ovjerenu fotokopiju odluke o zavođenju radne obaveze („Službeni list Republike BiH“, broj: 1/92 od 09. april 1992. godine) koje je postupajući Kantonalni tužilac naknadno dostavio sudu zbog toga što ranije dostavljene odluke nisu bile ovjerene pečetom i na istim nije postojala konstatacija da ovjerena fotokopija odgovara originalu.

Na prijedlog odbrane uz saglasnost stranaka i branioca da se ne čitaju izvršen je uvid u pisane dokaze odbrane i to: Uvjerenje o posjedu Kokot (Lj.) Mile izdat od 29.12.2020.godine od strane Republičke uprave za geodetske i imovinsko pravne poslove B. L. prema kojoj isti ne posjeduje nepokretnosti, uvid u ček za penziju - isplata Raiffeisen Banke na ime Kokot Mile, M. H. bb, na iznos od 420,48 DM, uvid u izjavu o zajedničkom domaćinstvu akt Republika Srpska, grad B. L. broj: 1180/20 od 07.12.2020.godine u kojoj je navedeno da K. S. 1951.godine živi sama, uvid u Izvod iz matične knjige rođenih Opština Grad O. L. za K. S. rođena 1951.godine, uvid u presudu Suda BiH predmet S1 1 K 0 18013 17 Kžk od 21.12.2018.godine, uvid u zapisnik broj 05-04/03-5-54/15 od 15.01.2015.godine sa izjavom svjedoka B. R. a, zapisnik sa izjavom B. V. broj 05-04-03-5-55/15 od 16.01.2015. dat u MUP USK i uvid u drugi iskaz B. V. broj T 01 0 KTRZ 0030243 18 od 19.02.2019.godine, uvid u iskaz svjedoka B. E. 1e 05-04/03-5-142/15 dat 16.01.2015.godine u MUP USK Bihać i uvid u zapisnik sa iskazom svjedoka B. E. broj 05-04/03-5-79/15 od 21.01.2015.godine dat u MUP USK Bihać. Nakon izvođenja dokaza odbrane na prijedlog Kantonalnog tužioca dodatno je saslušan vještak medicinske struke dr. Durmišević Dževad koji se izjašnjavao tjelesnim povredama B. R. a po medicinskoj dokumentaciji JU bolnica “dr. Mladen Stojanović” iz P. , istorija bolesti za B. R. a sačinjena 05.02.1992.godine, i Nalaz i mišljenje na ime B. R. sačinjen u Domu zdravlja S. M. broj AP 4894, uz saglasnost stranaka i branioca da se ne čitaju izvršen je uvid u: akt JU ZU bolnica dr. Mladen Stojanović broj 4454/20 od 01.12.2020.godine, istoriju bolesti za B. R. a sačinjena 05.02.1992. godine, i Nalaz i mišljenje na ime B. R. sačinjen u Domu zdravlja S. M. broj AP 4894.

Nakon provedenih dokaza optužbe i odbrane, cijeneći svaki dokaz pojedinačno i sve dokaze zajedno u međusobnoj povezanosti kako je to i predviđeno odredbom člana 296. stav 2. ZKP F BiH utvrđeno je činjenično stanje kao u izreci presude. Sud je prilikom donošenja presude izvršio uvid i cijenio sve izvedene dokaze ali će se u obrazloženju presude dati osvrt samo na dokaze koji su bili od značaja za činjenično stanje u pogledu krivičnog djela i krivnje optuženog.

Da je optuženi počinio krivično djelo na način, vremena i mjesta kako je to opisano u izreci presude sud je utvrdio na osnovu iskaza svjedoka oštećenih: B. R., B. V., B. E. i B. E.1, vještaka medicinske struke dr. Durmišević Dževad specijaliste za sudsku medicinu i patologiju i pisanih dokaza koje je tužilaštvo prikupilo u toku istrage i to: Nalaza i mišljenja - medicinsko vještačenje tjelesnih povreda na ime B. R. a sačinjen po vještaku medicinske struke Durmišević dr. Dževadu od 09.11.2019.godine, Otpusnice iz bolnice, Medicinski centar P., bez broja i dana izdavanja (1992. godina) na ime B. R., akta JU ZU bolnica dr. Mladen Stojanović broj 4454/20 od 01.12.2020.godine, istorije bolesti za B. R. a sačinjena 05.02.1992.godine, i Nalaza i mišljenja na ime B. R. sačinjen u Domu zdravlja S. M. broj AP 4894, Akta Ministarstva rada i boračko invalidske zaštite (Vlada Republike Srpske) broj: 16-03/3.2-1-835-1194/19 od 14.10.2019. godine na ime Kokot Mile, Ovjerene fotokopije odluke o proglašenju neposredne ratne opasnosti („Službeni list Republike BiH“, broj 1/92 od 09. aprila 1992. godine), Ovjerena fotokopije odluke o proglašenju ratnog stanja („Službeni list Republike BiH“, broj: 7/92 od 20. juna 1992. godine), Ovjerene fotokopije odluke o ukidanju ratnog stanja („Službeni list Republike BiH“, broj: 50/95 od 28. decembra 1995. godine), koje dokaze je sud cijenio i prihvatio.

Svjedok B. R. u svom je iskazu na glavnom pretresu naveo da je u toku rata u BiH, 1992.godine, živio u S. V.– Općina S. M. , kada su uslovi života bili jako teški. S. V. bio je opkoljen od strane srpske vojske, a najekstremniji prema muslimanima koji su živjeli u S. V.su bili mještani srpske nacionalnosti iz sela L.. Navodi da se kritični događaj desio 03.-04.08.1992.godine i da je prethodno čuo da optuženi Kokot Mile ima grupu koja vrši pljačku imovine lica muslimanske nacionalnosti i da se on i njegova grupa spremaju da izvrše pljačku imovine oštećenog te da su najprije provalili u kuću njegovog rođaka H., koji je pobjegao, a onda su u noćnim satima došli u kuću oštećenog B. R. a i pitali “Gdje je H.?”, a u rukama su imali puške sa nožem i bateriju. Usljed ulaska u kuću optuženog Kokot Mile i nepoznatog vojnika prepao se je pa izjavljuje da je toliki strah imao da je umirao i nije smio “dihati”. Njegova kuća je imala željezna ulazna vrata, ključ je bio unutra, pa su oni razbili staklo i otvorili vrata, te ušli u kuću. Kod kuće su bili on, žena V. i sin E.1 u jednoj sobi, a kćerka E. u drugoj. Kćerka je prva čula da je neko razbio vrata, pa je potrčala da im kaže i rekla da bježe. Tvrdi da su optuženi Kokot Mile i još jedno nepoznato lice s njim koji su bili maskirani u vojnoj uniformi ušli su u kuću, pa je Mile pitao gdje je njegov rođak “U.” te ga je prepoznao po glasu. Iskazuje da je 100% siguran da je optuženi Kokot Mile bio u njegovoj kući u kritično vrijeme a za osobu koja je sa njim došla da je ne poznaje. I ističe da je kritične noći optuženog prepoznao a i u sudnici ga je prepoznao i na istog pokazao rukom da je on Kokot Mile, te izjavio da je optuženog poznavao od ranije, jer mu je dovezio drva. Tvrdi da je optuženi Kokot Mile po ulasku u kuću oštećenom psovao „ustašku majku“ i tražio novac i zlato dok je oštećenog drugi muškarac, koji je došao sa Milom, tukao na način da je prvo rekao da ga neće tući po genitalijama, jer bi to značilo da će brzo da umre, nego po drugim dijelovima tijela da sporo umire. Udarao ga je palicom po vratu, koji je bio sav crn od udarca, a onda je uzeo pušku pa ga sa cijevi od puške i kundakom udarao po glavi, po kojoj je kasnije od udaraca imao kopče. Ističe da je bio toliko pretučen da je bio u nesvjesti tri sata i jedva preživio i da su optuženi i ta druga osoba mislili da je mrtav pa su ga kroz prozor izbacili iz kuće i ostavili u dvorištu gdje ga je stric kasnije pronašao i odvezao u Dom zdravlja u S. M. a potom je prebačen u bolnicu u P. te da mu je stric rekao da je pretučen i da je tako loše izgledao da mu se nije moglo razaznati da su mu oči ostale u glavi jer je toliko bio otekao. Nakon što je pretučen liječen u bolnicu u P. u i ima otpusnicu iz bolnice. U bolnici je vidio sestru od optuženog P. B. (supruga P. J.) koja mu je rekla “Nek vam sad Alija pomogne, j..o vas Alija.”. Tvrdi da je osoba koja ga je tukla tražila da im da 30.000 maraka i zlato i da je on govorio da nema toliko novca te da je usljed tuče i velikih patnji koje su mu nanesene bio prisiljen da navedenom licu da novac u vrijednosti oko 10.000 maraka i veliku količinu zlata. Dok je vojnik koji je došao sa optuženim tukao oštećenog, optuženi Kokot Mile je dežurao kod njegove supruge V. i djece E. i E.1, poredao ih na krevet u spavaćoj sobi, uperio u njih pušku i njegovoj kćerki rekao da skinu prstenje a da su još tri ili četiri osobe bile vani ispred kući ali ih on nije vidio. To drugo lice, koji ga je tukao, tražio je od njega 30.000,00 DM, ali taj iznos nije imao. Uzeo mu je i zlato i novac. Zlata je bilo oko 350-400 g i to minduša, narukvica, a imao je safurin, okov i lanac. Novac je našao u loncu, oko 10.000,00 u različitim valutama. Događaj je trajao oko sat vremena a u među vremenu je do njegove kuće došao komšija S. A., pa ga je jedno lice koje je stajalo vani udarilo puškom po glavi, A. je pao i ležao u živici, a kada je počeo da bježi, pucali su za njim. Oštećenog B. R. a su optuženi Kokot Mile i neidentifikovani vojnik izbacili kroz prozor od kuće, visine od oko 2 m, a ujutro kad ga je našao stric koji ga je odvezao u bolnicu najprije u S. M. a potom u P.. Kad je izašao iz bolnice u jednom zaseoku je sreo optuženog Milu Kokota i njegovo sina kad su kupili šljive. Mile mu se obratio i rekao da je čuo ga je neko napao. Nije smio ništa reći, jer su zaprijetili njegovoj porodici, da će svima otići glava, ako kažu šta im se desilo i šta su odnijeli tog dana. Pojasnio je da je novac od 10.000,00 DM, koju su mu oduzeli, zaradio radom u Njemačkoj i Sloveniji, a u to vrijeme radila je i njegova kćerka. Siguran je da je kritične noći

u njegovu kuću došao upravo optuženi Mile Kokot, jer ga je poznavao 50 godina, dovezio mu je drva, zna da mu se otac zove Lj. ili Lj., pa iako je bila noć, oko 11 h navečer, kad su došli u njegovu kuću, prepoznao je Milu po glasu. Neidentifikovani vojnik koji ga je tukao imao je na sebi vojnu jaknu, a Mile je bio pokriven maramom. Misli da je Mile mlađi od njega dvije ili tri godine. Na pitanje branioca optuženog svjedok je izjavio da se iz Njemačke gdje je zaradio novac koji mu je oduzet u kritično vrijeme, u S. V. vratio oko 1987. ili 1988. godine, jer je otišao u invalidsku penziju. Kritične noći nije vidio lice napadača, jer je bio mrak i nije bilo struje, Milu je prepoznao po glasu a uz to je po ulasku u kuću neidentifikovani vojnik obratio se optuženom i rekao "Mile". Ovaj slučaj nije prijavio policiji, jer se bojao za svoju porodicu, zbog prijetnji "da im ide glava". Područje S. V. u kojem je živio je bilo okupirano i pod kontrolom policije i vojske RS-a. Njegova djeca nisu od ranije poznavala optuženog, ali im je on rekao da je kritične noći u kuću došao Kokot Mile, koji mu je prije dovezio drva. Nakon rata je u S. M. sreo B. P., kojeg je pitao "Koga su poslali da ga ubiju.", na šta je B. odgovorio da to nije bio on nego Kokot Mile. B. se obratio s takvim pitanjem, jer mu je njegov rođak H. rekao da su te noći kod njega došli B. i J. i rekli mu da bježi od kuće i da će naredne noći doći Mile sa svojom grupom da ga opljačka. Htio je da se uvjeri, iako je znao da je to 100% bio Mile. I Mile i to drugo, njemu nepoznato lice, tražili su kritične noći od njega novac i zlato za Srpsku vojsku. S tim u vezi branilac je ukazao na razlike u iskazu ovog svjedoka u istrazi i na glavnom pretresu. Potom je svjedok B. R. naveo da je siguran da su u kuću ušla dva vojnika, a da su tri ili četiri vojnika bili vani to zaključuje jer su iste noći pretukli njegovog komšiju a oštećeni ih nije vidio. Na pitanje zašto ima razlika u njegovom iskazu datom na pretresu u odnosu na iskaz iz istrage oštećeni izjavio da je siguran da su njih dvojica ušli u kuću da je prepoznao Kokot Milu koji je dužurao kod supruge oštećenog V. i djece oštećenog E. i E. 1 dok drugu osobu koja je njega tukla nije "razaznao". Kad su optuženi i ova druga osoba ušli u kuću čuo je kad ova njemu nepoznata osoba kroz hodnik kaže Mile i da su to "njegovo uši čule". Nakon što je pretučen i nakon što je oduzet novac i zlatnina iz njegove kuće od strane optuženog Kokot Mile i navedene osobe koju on ne poznaje događaj odmah nije smio prijaviti jer su mu oni prijetili da ako to i kome prijavi da će ostati bez glave i on i njegovi članovi porodice a prijetnja je bila ozbiljna jer je tad S. V. bio okupiran od strane vojske i policije RS-a tako da se u to vrijeme nije smio nikome obratiti za zaštitu niti pričati u opće o tome da optuženi to sazna. 1993. godine je otišao u Sloveniju, a vratio se poslije rata 1997. - 1998. godine. Tada je otišao na policiju u S. M. i prijavio cijeli slučaj, o čemu je sastavljen zapisnik. Isto tako je naveo da kada su došli u njegovu kuću Mile i drugo nepoznato lice, imali su puške sa nožem i baterije kojima su svijetlili u oči. U kući je imao fenjer, ali kad su oni došli, fenjer je već bio ugašen. Obojica su imali vojne maskirne uniforme. Tvrdi da je Mile uzeo zlato sa ruke njegove kćerke, a ostalo zlato je drugo lice našlo u porculanskom loncu sa poklopcem, te novac. Dio novca je bio i od kćerke, jer je i ona čuvala svoj novac na istom koji je zaradila jer je bila zaposlena. Kad je optuženom Kokot Mile omogućeno da ispituje svjedoka oštećenog B. R. a, optuženi izjavio da nema šta da ga pita a na pitanje je li tačno šta svjedok govori optuženi je izjavio da nije ništa tačno i izjavio: "R. jesmo li mi zajedno odrasli u V.?" a oštećeni B. R. je izjavio: "Jesmo." potom je optuženi izjavio "Ti si mene ocrnio kod cijelog V. i R. ." te je potom je svjedok oštećeni B. R. izjavio "Zajedno smo odrasli, zato si doveo one što me ubiše." zatim je optuženi izjavio "Ja dovo, ja se nisam družio ni sa kim lopove."

Svjedok B. V. u svom je iskazu na glavnom pretresu navela da je sa suprugom B. R. om i dvoje djece B. E. i malodobnim B. E. 1, prije i u toku rata živjela u selu S. V. , S. M. gdje je živjelo muslimansko stanovništvo a kad je počeo rat život u njihovom selu se dosta promijenio, živjeli su u strahu od Srba, a iz sela L. u kojem su živjeli srbi je bilo i pucnjave prema S. V. gdje su živjeli muslimani. Kritični događaj se desio u augustu 1992. godine, kada su otišli spavati, dotrčala je njihova kćerka iz druge sobe i rekla da je neko provalio u kuću,

kroz ulazna vrata koja su bila željezna staklena. Tvrdi da je ključ ostao u vratima a da su optuženi Kokot Mile i još jedna nepoznata osoba, razbili staklo na vratima, otključali i ušli u njihovu kuću. Odmah je prepoznala optuženog Kokot Milu, jer ga je i ranije poznavala, dovezio im je drva i živio u komšiluku. Iskazuje da je optuženi Kokot Mile nosio pušku na kojoj je bio nož a u ruci je imao bateriju, i da su njenom suprugu R. optuženi Mile i još jedna nepoznata osoba govorili "pare i zlato". Mile je na glavi imao neku maramu ali mu je ona spala sa glave kad je ušao u unutrašnjost kuće pa mu je vidjela lice i prepoznala ga je te rekla djeci da je to bio Kokot Mile. Obadvojica su R. psovala „ustašku majku“ i tražili su pare i zlato, najprije je rekla da nemaju para jer su pravili kuću u S. M. da optuženi i navedena osoba tražili 100.000 DM a zatim je rekla R. da ode u kuhinju da tamo ima 300,00 DM i zlata. R. je otišao do kuhinje, a ta nepoznata osoba ga je tukla "ubiše ga", dok je optuženi Mile dežurao kod V., E. i malodobnog E.1 držeći pušku uperenu u njih i govorio im da ne smiju pričati, da se ne smiju čuti inače te da je malodobnom E.1 rekao "Ako progovoriš ode ti glava.". Nakon toga je optuženi je od njene kćerke iz ušiju istrgnuo minđuše a sa ruke uzeo prstenje i strpao u svoj džep. Svjedok B. V. ističe da im je dala neku kanticu u kojoj je stajale pare i puno zlata te da su u kantici bile njemačke marke i franci a od zlata veliki zlatni lanac, narukvica i drugi predmeti od zlata. Odnijeli su dosta zlata prstenova, najmanji prsten je vrijedio oko 350 DM i dosta novca a novac je bio u markama i francima i odnijeli R. veliki lanac i narukvicu, na kojima je bilo upisano slovo. Ističe da je imala veliku količinu zlatine jer je godinama kupovala zlato. Nakon što su R. pretukli "ubili" bacili su ga kroz prozor u dvorište, a optuženi Mile im je rekao da ne smiju govoriti ko je bio i šta su im uzeli. Kasnije joj je jedna komšinica rekla da je tu noć vidjela 5 osoba oko njene kuće. R. su pronašli ujutro u dvorištu i bio je sav crn od udaraca i povreda a povrede su se mogle vidjeti i narednih godinu dana. U kući gdje je osoba koja je bila sa optuženim Milom pretukla R., ostali su tragovi krvi tako da je sva kuća bila od krvi pa zbog navedenog događaja nisu u njoj smjeli ni spavati. Dodaje da su iste noći optuženi i osobe koje su sa njim bile pretukle jednog čovjeka i jednu ženu iz komšiluka koji su umrli od zadobivenih povreda. Od zadobivenih povreda R. se liječio u bolnici u P.. Pričala je i svojim rođacima i djeci ko im je to napravio, jer je Milu odmah prepoznala. Kada su ušli u kuću obojica su bila u uniformi, Mile je imao i maramu na glavi, ali mu je spala kada je ušao u kuću. Iako je bila noć kada su došli u njihovu kuću, nosili su baterije pa ih je mogla vidjeti. Branilac optuženog je prilikom unakrsnog ispitivanja svjedoku B .V. predočio iskaz iz istrage broj 05-04/03-5-55/15 dat u MUP USK Bihać navodeći da je ista na glavnom pretresu izjavila da je prepoznala optuženog Kokot Milu čim je ušao na vrata a u izjavama koje 2015.godine dala u MUP-u broj 05-04/03-5-55/15 od 16.01.2015.godine i u drugoj izjavi na zapisnik broj T01 0 KTRZ 003024 od 19.02.2019.godine izjavila: "Da su se na vratima pojavila dva vojnika, jedan je počeo da galami i psuje, opsovaao nam je „ustašku majku“ i ja sam odmah prepoznala glas, znala sam da je to Kokot Mile." Nakon toga svjedok B. V. je izjavila da je ona to doista izjavila. Uz to je branilac predočio svjedokinji da je na glavnom pretresu izjavila da je optuženi od njene kćerke uzeo minđuše i prstenje a da je u izjavi iz 2015.godine izjavila da je njena kćerka E. imala nekoliko prstenova na ruci i da je optuženi Mile naredio da ih skinu i da ih mu da i ona je skinula to prstenje sa ruke i dala im mu. Predočio je da u ovoj izjavi iz istrage ne spominje minđuše. Nakon toga je svjedok pojasnila da njena kćerka optuženom dala i minđuše a u suprotnom da bi on njoj isčupao i uho da ih nije dala i da joj tad prilikom davanja iskaza nije sve moglo naum pasti kad je to bilo prije 30 godina te je dodala da je 100% sigurna da je taj čovjek koji je od njene kćerke oduzeo zlatninu bio Kokot Mile. Svjedok je izjavila da nije prijavila slučaj policiji ni 1992. jer nije smjela a niti 1997.godine. Uz to svjedok B. V. je navela da su optuženi Kokot Mile i osoba koja je sa njim bio, njenog supruga R., nakon što su ga pretukli, zajedno izbacili kroz prozor u dvorište. Prilikom ispitivanja od strane optuženog Kokot Mile isti je naveo da su oni poznavali Milu pa da zbog toga kažu da je to bio Kokot Mile pa nek on traži ko je učinio te je dodao "Jesam, jesam ja bio to sigurno." a potom je

svjedok B. V. izjavila “Ja znam puno naroda po L. a ti si bio gospodine lično ti.” Potražuje naknadu štete u iznosu od 15.000 DM za zlatninu i plus novac.

Svjedok B. E. u svom je iskazu na glavnom pretresu navela da je prije i u toku rata živjela sa roditeljima R. i V. i bratom E.1 u S. V. i da je u toku rata radila u L. P., na konfekciji Borac Travnik, sve dok Bošnjaci nisu dobili otkaz. Na početku rata njeno selo je bilo pod srpskom vlašću, a u vezi kritičnog događaja je navela da se desio od prilike 4. augusta 1992.godine, da je bilo ljeto i da je tu noć spavala u jednoj sobi, dok su brat i roditelji spavali u drugoj sobi, sa otvorenim vratima, a nisu imali struju. Probudilo ju je kada je neko provalio staklo, otišla je u drugu sobu gdje su bili roditelji i njen brat, da im kaže kako je neko ušao u kuću, da je provalio vrata. Dok je to govorila roditeljima, dva lica su se pojavila na vratima. Njoj, mami i bratu su rekli da ostanu u spavaćoj sobi, pa su cijelo vrijeme sjedili na krevetu spavaće sobe, dok je otac bio u susjednoj prostoriji. S njima je u sobi bio jedan od vojnika, koji joj rekao da skine i da mu da minđuše i prstenje, što je i učinila. Čula je kako u susjednoj sobi tuku njenog oca R. , pa je zbog toga preživjela šok. Tvrdi da su tražili su od njenog oca novac i zlato, pa im je pod prinudom jer su ga tukli morao dati. Sjeća se da su zlato držali u plastičnoj kantici, a svoj novac koji je zaradila je držala zajedno sa očevim, ali ne zna tačno koji je to bio iznos. Vojnik koji je došao njima u sobu, bio je visok i maskiran a imao je pušku sa nožem na vrhu i bateriju koji je im je uperio u oči. Bio je u uniformi i imao maramu na glavi. Tada nije prepoznala optuženog jer ga nije poznavala, a kasnije joj je majka rekla da je pred njima stajao s puškom Mile Kokot. Drugog vojnika nije ni vidjela, jer je bio u drugoj prostoriji, a nije dolazio u njihovu, čula je kako on tuče njenog oca i kad su oca nakon tuče izbacili kroz prozor i čula da je jedan metak ispucan, mislila je da su ubili njenog oca. Ujutro kad je svanulo njen je otac bio van kuće, bio je u džins jakni i donjem vešu, cijela mu je glava bila otečena, crna da se nije moglo razaznati gdje mu je lice. Liječio se u P. u u bolnici, nije znao za sebe. U unakrsnom ispitivanju od strane branioca optuženog prilikom predočavanja iskaza iz istrage izjavila je da ranije u izjavi iz 2015.godine, koju je dala pred policijom, nije spominjala ime optuženog, jer ju to niko nije ni pitao, a opet je potvrdila da joj je neposredno nakon događaja, majka rekla da je vojnik koji je bio s njima u sobi bio Mile Kokot. U izjavi je tada rekla da je optuženi bio visok od oko 180-190cm, a isto tako da je istina šta je rekla na pretresu da je optuženi od nje uzeo minđuše i prsten, a ne samo prsten kako je rekla u ranijoj izjavi.

Svjedok B. E.1 u svom je iskazu na glavnom pretresu naveo da je u vrijeme kritičnog događaja živio sa roditeljima i sestrom u S. V. i da je tada imao 14. godina, da se kritični događaj desio 04.augusta 1992.godine, da je bila noć i da nije bilo struje. Na vratima se odjednom pojavila sestra i rekla da im je neko provalio u kuću. Provalnici su već bili ušli u kuću, njih dvojica ili trojica i od oca tražili pare. Oca su tukli, a kod njega, majke i sestre je dežurao vojnik koji je imao pušku i bateriju koju je uperio u njih. Pojašnjava da je cijelo vrijeme baterija bila uperena u njega i da je preživio veliki strah. Jedna od tih osoba je imao maskirnu odjeću šušlavac ili vjetrovku i tražio je od njegove sestre zlato, a zatim je E. 1 rekao ako budu šta govorili da će ih ubiti. Oca su pretukli “skroz” i čitavo vrijeme je čuo tuču i kako traže pare i zlato a otac govori da nema i u jednom momentu čuo prozor gdje se otvara i nešto pada kroz prozor. Zatim se čuo i pucanj i tad je nastala tišina. Do jutra su sjedili na krevetu, jer nisu smjeli izaći. Ujutro su došle komšije i rekli im da izađu van, da nema nikog, pa su izašli i tada je vidio oca ispod kuće, bio je deformisan od udaraca, nije moglo vidjeti gdje su mu oči. Nije prepoznao napadače, nego mu je majka nakon događaja rekla da se radilo o Kokot Mili, koji im je prije dovozio drva i pio kod njih kafu, poznavao ga je malo iz viđenja. Njegov otac je usljed tuče ovim navedenim osobama predao novac i zlato a sestra E. prstenje. Na pitanje branioca optuženog i prilikom predočavanja iskaza iz istrage broj 05-4/03-5-79/15 dat 21.01.2015.godine u MUP USK Bihać, svjedok je izjavio da je moguće da je

u ranijoj izjavi iz 2015.godine, naveo da je on u toj prvoj izjavi govorio o visini tog vojnika koji je bio kod njih i da je izjavio da jedan od vojnika nazvao drugog sa imenom Mile i da je Mile bio upravo vojnik koji je stajao kod njih u sobi, držao pušku uperenu prema njima i prijetio im.

Iz provedenih dokaza nesporno proizlazi da je Predsjedništvo RBiH donijelo Odluku o proglašenju neposredne ratne opasnosti koja je objavljena u Službenom listu RBiH broj 1, 09.02.1992.godine. Nesporno je utvrđeno i to da je u vrijeme kad se desio predmetni događaj u Bosni i Hercegovini trajao rat i oružani sukob. Naime, odluku o proglašenju ratnog stanja donijelo je predsjedništvo RBiH dana 20.06.1992.godine koja je objavljena u Sl. listu RBiH br. 7/92. Ne sporno je i to da je Vlada RBiH donijela Odluku o zavođenju radne obaveze dana 02.04.1992.godine koja je objavljena u Sl. listu RBiH br. 2/92 i konačno nesporno da je predsjedništvo RBiH donijelo i odluku o ukidanju ratnog stanja 22.12.1995.godine koja je objavljena u Sl. list RBiH br. 50/95. Provedenim pisanim dokazima i iskazima svjedoka B. R. a i B. V. utvrđeno je da su u inkriminisano vrijeme vojska i policija Republike Srpske preuzela vlast i uspostavila kontrolu na teritoriji naselja S. V. - Općine S. M. , a naselje S. V. u kojem su živjeli oštećeni B. R. i njegova porodica bilo je kontrolom vojske RS-a i policije RS-a. Činjenicu u pogledu međunacionalnih tenzija podjela i uspostavljanja vlasti pa potom i određenih sukoba odnosno maltretiranja civilnog stanovništva od strane pripadnika vojske RS-a i pripadnika policije RS-a svojim iskazima su potvrdili svjedoci B. R. , B. V. i B. E. 1.

Nesporno je utvrđeno da je optuženi Kokot Mile prema podacima Ministarstva rada i boračko invalidske zaštite Vlade Republike Srpske resor Boračko-invalidske zaštite i zaštite CŽR odjeljenja za vojne evidencije učesnika odbrambeno otadžbinskog rata broj 16-03/3.2-1-835-1194/19 od 14.10.2019.godine u kritično vrijeme bio pripadnik vojske Republike Srpske i to u: Vob-8, VP7421 S. M. - evidentiran u periodu od 20.05.1992. do 15.12.1995.godine i Vob-8, VP7362 P. - evidentiran u periodu od 11.12.1995. do 28.12.1995.godine. Navedene okolnosti potkrepljene su i podacima iz dvije ovjerene kopije obrazca Vob-8.

Sporno je da li je optuženi počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ za koje se tereti s obzirom da se u odbrani optuženog poriče izvršenje krivičnog djela.

Sud nije prihvatio navode odbrane kad se u istim poriče izvršenje krivičnog djela od strane optuženog Kokot Mile koje mu se stavlja na teret i ističe da su iskazi saslušanih svjedoka kontradiktorni da se isti zasnivaju na pretpostavkama, da su svjedoci B. R. i B. V. u svojim iskazima, dati na glavnom pretresu, isticali da nisu prepoznali ni jednu osobu koja je došla kritične noći u njihovu kuću, da su imali marame preko lica ali navodno da su prepoznali Kokot Milu po glasu, da se iskazi saslušanih svjedoka ne slažu u pogledu iznosa oduzetog novca i vrijednosti otuđenog zlata i da se na pretpostavkama ne može zasnivati presuda i da je iskazi svjedoka B. R. i B. V. nisu potkrepljeni ni jednim dokazom izvedenim u toku postupka te da je iskaz vještaka medicinske struke dr. Durmišević Dževada po dopunskom Nalazu i mišljenju kontradiktoran njegovom iskazu koji je dao na ranijem glavnom pretresu prilikom obrazlaganja osnovnog Nalaza i mišljenja i konačno da u radnjama optuženog nisu sadržana sva potrebna obilježja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret.

Nasuprot tome ovaj sud je cijenio i prihvatio iskaze svjedoka B. R., B. V., B. E. i B. E.1, dati na glavnom pretresu i konačni iskaz vještaka medicinske struke dr. Durmišević Dževad specijaliste za sudsku medicinu i patologiju dati na glavnom pretresu i podatke iz ovjerene fotokopije Medicinske dokumentacije za B. R. i to Otpusnice iz bolnice, Medicinskog centara P. , bez broja i dana izdavanja (1992. godina) na ime B. R. a, istorije

bolesti za B. R. i Nalaza i mišljenja Doma zdravlja S. M. broj AP 4894 za B. R. te Nalaza i mišljenja Medicinskog centra dr. Malden Stojanović P. koja medicinska dokumentacija je obuhvaćena konačnim Nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke dr. Durmišević Dževada.

Sud cijeni da su uvjerljivi iskazi svjedoka B. R., B. V., B. E.1 i B. E. dati na glavnom pretresu iz kojih proizlazi da su se oni kritične noći nalazili u svojoj kući u mjestu S. V. , Općina S. M. tako da su se R., V. i E.1 nalazili u jednoj sobi a u drugoj sobi se nalazila B. E.. Saglasno navode da je B. E. u toku noći došla u sobu kod R., V. i E. i rekla da je neko provalio u kuću te su potom vidjeli dvije maskirane osobe u vojnoj uniformi sa puškama na kojima je bio nož i kod sebe su imali baterije ušli u kuću i osvjetljavali prostor ispred sebe. Proizlazi da su osobe koje su ušle u kuću bile maskirane tako da su imali marame na licu i skrivale lice kragnom vojne uniforme i da su odmah po ulasku psovali „ustašku majku“ B. R. u i tražili od njega novac i zlato te da je jedna od tih osoba odmah počeo tući B. R. a druga osoba za koju B. V. i B. R. tvrde da je bio optuženi Kokot Mile je došao u sobu u kojoj su sjedili na kauču Vahida, E. i malodobni E.1 i uperio pušku na kojoj je bio nož u njih i psujući “ustaške majke” od E. oduzeo prstenje koje je ona morala skinuti sa ruku. Iz iskaza svjedoka B. V. slijedi i to da su sa optuženim Kokot Milom i vojnikom koji su ušli u kuću zajedno došle još tri nepoznate osobe koje su dežurale ispred kuće B. R. a to je saznala kasnije od komšija. Ove okolnosti su potkrepljene iskazom svjedoka B. R. kad navodi da je on mještana S. M. saznao da je optuženi Kokot Mile imao svoju grupu koja je pljačkala imovinu lica muslimanske nacionalnosti na području S. M. tokom rata. Sud je prihvatio iskaze svjedoka B. R. a i B. V. i na okolnosti kad saglasno navode da su u kritično vrijeme prepoznali Kokot Milu kada je zajedno sa nepoznatim vojnikom ušao u njihovu kuću pa tako svjedok B. R. navodi da je taj nepoznati vojnik u jednom trenutku se obratio optuženom i rekao “Mile” a svjedok B. V. navodi da je optuženom u jednom trenutku dok se nalazio u kući spala marama sa lica pa je ona vidjela da je ta osoba Kokot Mile i istom se na glavnom pretresu obratila riječima “Jesi Mile ti bio u našoj kući tada”. Svjedoci B. R. i B. V. saglasno navode da su od ranije poznavali Kokot Milu jer su od njega kupovali drva koja im je on dovezio kući i u to vrijeme sjedio sa njima i pio kafu. Svjedok B. R. je objašnjavajući okolnosti kako poznaje Kokot Milu je pojasnio da je Kokot Mile da mlađi od njega samo dvije do tri godine, da je njegovom ocu ime Lj. ili Lj., da je isti živio u naselju L. koje se nalazi u blizini naselja S. V. gdje oštećeni Rasim živi te da je nakon kritičnog događaja i pored toga što je prepoznao Kokot Milu pitao mještane srpske nacionalnosti iz L. da li znaju ko je iz L. dolazio da opljačka njegovu kuću i da ga pretuče i da mu je P. B. koji je nedavno umro rekao da on nema veze s tim događajem, da on nije bio u toj grupi ali da je u toj grupi bio Kokot Mile. Nadalje je izjavio da je nakon kritičnog događaja od svojih komšija saznao da je optuženi Kokot Mile sa svojom grupom kritične noći dolazio i do kuće izvjesnog H. u komšiluku da je opljačkaju i da od H. oduzmu novac ali H. nisu pronašli jer mu je neko dojavio da je planirana ta pljačka pa je on prije toga pobjegao iz kuće. Svjedoci B. E. i B. E.1 saglasno navode da oni u vrijeme kritičnog događaja nisu poznavali optuženog Kokot Milu ali im je nakon kritičnog događaja njihova majka V. rekla da je Kokot Mile sa još jednim vojnikom opljačkao njihov novac i zlato i da ga je ona prepoznala. Svjedoci B. V., B. E. i B. E.1 su potvrdili iskaz B. R. a kad on navodi da je on teško fizički zlostavljan od strane nepoznatog vojnika koji je od njega tražio novac i zlato psujući mu ustašku majku i tukući ga kundekom puške po glavi i svim dijelovima tijela usljed čega je isti u više navrata padao u stanje bez svijesti i da je usljed takvog teškog fizičkog premlaćivanja R. navedenom vojniku predao veću količinu njemački maraka i švicarski franaka te veću količinu zlatnog nakita. Ovi svjedoci saglasni navode da su nepoznati vojnik i optuženi Kokot Mile nakon što su na navedeni način pretukli B. R. a istog u stanju bez svijesti kroz prozor izbacili u dvorište kuće gdje su ga naredni dan pronašli stric i komšije i zapregom otpremile u bolnicu. Saglasno navode da je B. R. bio tako teško pretučen, da mu se oči nisu

mogle usljed otoka vidjeti a uz to je bio sav slomljen. Iskaz oštećenog B. R. na okolnosti zadobivenih povreda potkrepljen je iskazom vještaka medicinske struke dr. Durmišević Dževada i podacima iz dokumentacije za oštećenog B. R..

Vještak medicinske struke dr. Durmišević Dževad u svom Nalazu i mišljenju odnosno iskazu navodi da je predmet prvog osnovnog vještačenja bila medicinska dokumentacija odnosno otpusnica iz bolnice za B. R. od 09.08.1992.godine u kojoj se navodi da je oštećeni B. R. liječen od 05.08. do 09.08.1992. godine zbog bolesti koje su navedene u dijagnozi i to potres mozga i nagnječno razderna rana na glavi. Navodi da se radi o vrlo oskudnoj dokumentaciji, fotokopiji koja je teško čitljiva, da je u kratkom opisu načina i liječenja i bolesničke terapije, navedeno je da je oštećeni primljen na bolničko liječenje radi povreda, te da je u toku boravka na odjelu primijenjena konzervativna terapija, nakon koje je došlo do smirivanja kliničke slike, što znači da je liječen u formi tableta, da nije rađen nikakav hirurški zahvat, te je otpušten na kućnu njegu. Nadalje da je oštećeni na kontrolnom pregledu od 17.08.1992., naveo da ima povremenu glavobolju, nesanicu, te bolove u leđima pa su od terapije preporučeni analgetici, alkoholni oblozi i mirovanje i ponovno je naručen za kontrolu za 7 dana, a da je na kontrolnom pregledu 24.08.1992 godine oštećeni navodio bol u leđima, desnoj strani prsa, da je tada prvi put navedena dijagnoza prelom desnog osmog rebra, koji prelom nije pominjan ni prilikom boravka, a ni na prvom kontrolnom pregledu. U mišljenu zaključno vještak navodi da je kod oštećenog B. R. evidentirana povreda glave u vidu nagnječno razderne rane na glavi, bez da se navodi koja je regija na glavi, da li je to sa strane, da li je gore na tjemenu, kao i da je evidentiran potres mozga. Nadalje navodi da je nagnječna razderna rana mogla nastati djelovanjem tupe mehaničke sile (moguće od tupo tvrdog predmeta tipa štap ili kundaka puške ili padom sa visine, odnosno u konkretnom slučaju visine od 2m) i da je sigurno krvarila, moguće i obilno, jer je u predjelu glave, a da je od takvog udarca kod oštećenog mogao nastati i potres mozga. Navodi da je nagnječna razderna rana sama za sebe laka tjelesna povreda, a kako o potresu mozga nema nikakvih kliničkih podataka, jer je samo navedena dijagnoza potres mozga, iz toga se ne može zaključiti da li se radi o nekom težem obliku potresa mozga ili je riječ isto o lakoj tjelesnoj povredi. Međutim činjenica da je oštećeni boravio 4 dana u bolnici, prema mišljenju vještaka, može da ukazuje na moguće postojanje simptoma potresa mozga, jer je ljekar oštećenog zadržao radi opserviranja, vjerovatno iz razloga što je bio u težem kliničkom stanju. Oštećeni je u bolnicu došao samo sa slikom nagnječno razderne rane, a da je bio svjestan, komunikativan i orijentisan, vjerovatno bi ga pustili. U vezi sa prelomom desnog osmog rebra koji je konstatiran na kontrolnom pregledu 24.08.1992.godine, vještak ukazuje da nije navedeno da li se radi o prelomu s pomakom ili bez pomaka ulomaka, zbog čega se ne može izjasniti o kvalifikaciji povrede, jer ako je prelom rebra bez pomaka ulomaka, dakle, samo napuknuće, to je laka tjelesna povreda, jer oštećeni nije imao nikakvih posljedica kod disanja, a da je došlo do pomjeranja ulomaka rebra, došlo bi do razdora plućne maramice, prodro bi zrak u grudnu duplju iz pluća, u kojem bi se slučaju radilo o teškoj tjelesnoj ozljedi, ali obzirom na boravak u bolnici od 4 dana vještak pretpostavlja da nije došlo do oštećenja plućne maramice, te da bi se prije radilo samo o prelomu rebra bez pomaka. Navodi da je rebro je moglo biti prelomljeno uslijed pada, uslijed udarca šakom, uslijed udarca cipelarenjem, uslijed pada na neku površinu izbočinu itd. Isto je kao i sa djelovanjem tupo tvrde površine, o kojoj je ranije bilo riječ, dakle da ne može se kazati kojom vrstom mehaničke sile je nastala, osim da je mehanička sila. Na pitanje branioca vještak je naveo da iako oštećeni ranije nije spominjao bolove u rebrima, da 17.08. na kontrolnom pregledu pominje bolove u leđima, što može biti i straga kod osmog rebra, ali nije navedeno u kom je dijelu, da li je rebro sprijeda ili straga, dakle moguće je da se odnosi na taj dio. Isto tako je naveo da je otpusnica iz bolnice za oštećenog bila ovjerena fotokopija, u formi dijagnoze povreda, a ne bolesti, koje je oštećeni zadobio, bez anamneze i opisa boravka na odjelu. Vještak je pojasnio da je otpusnica

dokument koji se dobije uz otpusno pismo, gdje postoje samo dijagnoze i osnovni podaci, koliko je neko boravio u bolnici, datum boravka i dijagnoze. Za predmetnu otpusnicu je naveo da je vjerodostojna, jer sadrži potpise doktora koji su liječili oštećenog. U vezi sa preporučenom terapijom na kontrolnom pregledu od 09.08.1992.godine i 24.08.1992.godine, vještak je naveo da ljekar može napisati mirovanje ili preporučuje se mirovanje, u biti da je to jedno te isto. Navedeni nalaz i mišljenje vještaka dr. Durmišević Dževada potkrepljen je podacima iz otpusnice iz bolnice M. C. P. iz koje proizlazi da je B. R. liječen u ovoj bolnici od 05.08.1992. do 09.08.1992.godine od bolesti Commotio cerebri.vul.lac, con, capitis. Nakon liječenja hospitaliziran radi gore navedene ozljede. U toku boravka na odjelu na konzervativnu terapiju se smiri klinička slika. Otpušta se na kućnu njegu. Th: analgetica p,p mirovanje. Kontrola kirurga za 5 dana.

Nadalje vještak medicinske struke dr. Durmišević Dževad je sačinio dopunski odnosno konačni Nalaz i mišljenje od 20.01.2021.godine po naredbi Kantonalnog suda u Bihaću, a nalaz je iznio na pretresu od dana 27.01.2021.godine. U svom je konačnom iskazu koji sud prihvata, naveo je da mu je od nove dokumentacije dostavljena fotokopija nalaza i mišljenja Doma zdravlja S. M. na ime B. R., 43. godišta pod brojem: 4894, Nalaz i mišljenje hirurške službe Opšte bolnice u P. u na ime B. R. i istorija bolesti sa odjela hirurgije Opšte bolnice u P. u na ime B. R.. Također da se u Nalazu i mišljenju Doma zdravlja S. M., koji nema datuma, pominje dijagnoza potres mozga, višebrojna natučnja glave, ušne školjke i vrata, prevod sa latinskog nagnječno-razderna rana glave, natučenje grudnog koša, trbuha i potkoljenice. Dakle, da se radi o novim povredama u odnosu na raniji nalaz i mišljenje. Navodi da su potres mozga i nagnječno-razderna rana navedene i u otpusnici iz P., dakle to je poveznica sa povredama prilikom prvog pregleda, navedena je i terapija previjanje i upućivanje na hirurgiju u P.. Radi se o prvom pregledu oštećenog u Domu zdravlja S. M.. Nadalje da je oštećeni nakon toga primljen u hiruršku službu Opšte bolnice P., u hiruršku ambulantu u P. u istog dana vjerovatno, jer nema datuma, a u hirurškoj službi se navodi krvni podliv kapaka lijevog oka i krvarenje ispod očne ovojnice. Dakle, kontuzije glave izražavaju se na pregledu u P. u kao krvni podliv lijeve očne regije i ispod očne ovojnice. Radi se o tipičnoj povredi po opisu udarca šakom u predio očne regije. Navodi da je od terapije navedena obloga sa bornom kiselinom, pa je liječnik zatražio RTG snimak vrata i kraniograma, dakle, glave. U dijagnozi se ne spominje povreda glave, nagnječno-razdorna rana, nego samo predio oka, po tome prema mišljenju vještaka oštećeni je trebao biti upućen očnom ljekaru, oftamologu, ali se predlaže da uradi RTG snimak vrata i kraniograma, ali dalje ne piše gdje je oštećeni upućen, niti ima podataka da je urađen RTG snimak. Navodi da u slijedećem dokumentu - istorija bolesti sa odjela hirurgije na ime B. R., koja iako nije kompletna u smislu da ne sadrži sve podatke o liječenju pacijenta, anamnezu, trenutno stanje, podatke o toku liječenja, terapiji, toku bolesti, kontrolni pregled itd. U istoriji bolesti se navodi da je oštećeni primljen 05.08.1992. godine, a otpušten 09.08.1992.godine, dakle da je u bolnici boravio četiri dana, da je otpušten u poboljšanom stanju, a u rubrici anamneze i statusa navodi se da je pacijent primljen zbog povreda na glavi i to rana na glavi u predjelu tjemena, čime je nagnječno-razdorna rana lokalizovana na tjemennoj regiji, odnosno gornjoj strani glave, što u prvom nalazu nije bilo poznato zbog oskudne medicinske dokumentacije. Nadalje da se u istoriji bolesti navodi da je pacijent orjentisan u prostoru i vremenu, ali da se prilikom pregleda nije sjećao događaja i da povraća, što su objektivni znaci potresa mozga, tako da je pored nagnječno-razderne rane naveden i potres mozga. U rubrici tok bolesti i terapija nema podataka, a na fotokopijama, kao ni originalu istorije bolesti nema niti rednog broja stranica, nema niti opisa toka bolesti, dijagnostičkih procedura, da li je urađen RTG snimak glave, vrata, kako je i traženo, ali nije jasno zašto o tome nema daljih podataka, što bi trebalo da stoji u istoriji bolesti. Pojasnio da je na oba kontrolna pregleda 17.08. i 24.08.1992.godine oštećeni naveo bol u leđima a pored ostale terapije, preporučeni su alkoholni oblozi koji se obično daju

kada pacijent ima modrice ili krvne podlijeve po tijelu. Navodi da je na kontrolnom pregledu od 24.08.1992.godine navedeno da oštećeni ima prijelom desnog osmog rebra, ali da o tome nema nikakvih podataka u smislu RTG snimka, međutim da se prelom rebra može vezati za povrede navedene u Domu zdravlja S. M., obzirom da se govori o kontuzijama skoro po cijelom tijelu, glavi, vratu, grudnom košu, trbuhu i potkoljenici, a kao rezultat udaraca da se desio prelom desnog osmog rebra. Vještak je zaključno u mišljenju izjavio da su kod oštećenog evidentirane slijedeće povrede: povreda glave u vidu više natučenja, nagnječno-razderne rane u predjelu tjemena, krvnog podliva lijevog oka, natučenja ušne školjke, povreda dakle u vidu potresa mozga. Osim na glavi da su i na vratu prisutna natučenja vrata, povreda grudnog koša, što je konstatovano u Domu zdravlja S. M. prilikom prvog pregleda. Zatim povrede grudnog koša u vidu natučenja sa prelomom desnog osmog rebra, povrede trbušne regije i potkoljenice u vidu više natučenja. Navodi da su sve nabrojane povrede mogle nastati djelovanjem neke tupe mehaničke sile, tupog predmeta, a prema lokalizaciji povreda ili okolnostima slučaja nije isključeno da su neke povrede mogle biti nanesene udarcima šakama i nogama. Povreda lijeve očne regije tipična je za udarac šakom, najčešće tako i nastaju, dok je udarac na glavi u vidu nagnječno-razderne rane, zadan nekim tupim predmetom, obzirom da mu je lokalizacija iznad-odozgo, iznad ruba, iznad zamišljene linije ruba šešira. Svaka pojedinačna povreda je laka tjelesna povreda, ali kada se uzme u obzir brojnost povređivanja, brojne kontuzije po tijelu, krvni podlivi od udaraca na glavi, vratu, grudnom košu, trbuhu u donjim ekstremitetima, zatim konstatovanu stanje potresa mozga (za koje nema dovoljno podataka da bi rekao da je bio teški potres mozga) i udarci po glavi, prelom jednog rebra, te činjenica da je oštećeni unatoč ratnom stanju zadržan na hospitalizaciji četiri dana (inače ako se ne radi o težim povredama pacijent ostaje na promatranju 24 h, dok je oštećeni ostao 4 dana), ukazuju da je zdravstveno stanje oštećenog bilo u jako teškom stanju, pa je zaključio naveo da se ukupno povređivanje oštećenog može kvalifikovati kao teška tjelesna ozljeda, ističući da su povrede prelom rebra i potres mozga same za sebe na granici laka-teška povreda. Na pitanje branioca optuženog navodi da se njegov dopunski nalaz od ranijeg nalaza razlikuje u kvalifikaciji ukupne povrede, jer je imao novu medicinsku dokumentaciju iz Doma zdravlja S. M. u kojoj stoji potres mozga u dijagnozama. Isto tako kod oštećenog su postojala višestruka natučenja glave, ušne školjke i vrata, grudnog koša, trbuha i potkoljenice, što u ranijoj dokumentaciji nije navedeno. Prilikom dolaska na prijemnu ambulantu bolnice u P. u konstatovana samo povreda glave, dok je u Domu zdravlja konstatovano više povreda kod oštećenog. U pravilu u praksi bi trebale biti konstatovane jednake povrede, u konkretnom slučaju to je propušteno što se jedino može pripisati površnom pregledu od strane ljekara, ratnom stanju u tom vremenu, međutim da to ne mijenja njegovo mišljenje uzimajući u obzir cjelokupnu medicinsku dokumentaciju. Iskazuje da nalaz Doma zdravlja i bolnice ne bi trebao biti na istom listu, ali da se u konkretnom slučaju radi o fotokopiji. Dokument AD.2, medicinskog centra P. „Dr. Mladen Stojanović“, nema datum, međutim vještak je mišljenja da se odnosi na oštećenog, jer je potvrđeno od strane bolnice u P. u prilikom traženja dokumentacije da se radi o periodu od 05. do 09.08.1992. godine. Dopunski nalaz i mišljenje vještaka dr. Durmišević Dževada potkrijepljen je podacima iz ovjerene fotokopije istorije bolesti MCPM.C.P odjel Hir.2 matični broj 1067 na ime B. (H.) R. rođen 1943.godine S. V. , S. M. , podacima iz ovjerene fotokopije Nalaza i mišljenja Doma zdravlja S. M. broj AP 4894 na ime B. R. te podacima iz ovjerene fotokopije Nalaza i mišljenja medicinskog centra dr. Mladen Stojanović “Opšta bolnica P. ” na ime B. R. i akta JU ZU bolnica Mladen Stojanović broj 4454 od 01.12.2020.godine iz kojeg proizlazi da otpusnu listu za B. R. rođenog 1943. godine iz S. M. navedena ustanova ne posjeduje a dostavlja svu ostalu raspoloživu medicinsku dokumentaciju za period liječenja istog u navedenoj ustanovi.

Ovaj sud cijeni da su, iskaz svjedoka oštećenog B. R. i iskaz vještaka medicinske struke dr. Durmišević Dževada u pogledu tjelesnih povreda koje je u kritično vrijeme zadobio

B. R. , saglasni. Svjedok oštećeni B. R. je izjavio da je on kritične noći teško fizički pretučen od strane nepoznatog vojnika koji je bio maskiran a u njegovu kuću je došao zajedno sa optuženim Kokot Milom i da je zadobio mnogobrojne povrede na način da ga je ta osoba udarala nekom palicom i kundakom puške po glavi i svim dijelovima tijela te rukama i nogama i da je u više navrata padao u stanje bez svijesti i da su ga na kraju nepoznati vojnik i optuženi Kokot Mile izbacili kroz prozor u dvorište gdje su ga naredni dan pronašle komšije i zapregom otpremile u bolnicu. Vještak medicinske struke dr. Durmišević Dževad je u svom Nalazu i mišljenju odnosno u konačnom iskazu saglasno naveo da je oštećeni B. R. u kritičnom događaju zadobio mnogobrojne povrede i to potres mozga, višebrojna natučenja glave, ušne školjke i vrata, nagnječno-razderna rana glave, natučenje grudnog koša, trbuha i potkoljenice, prelom desnog osmog rebra. Iskaz oštećenog potrepljen je sa iskazom navedenog vještaka i u pogledu načina nanošenja tjelesni povreda i sredstva kojim su povrede prouzrokovane i težine povreda s obzirom da da oštećeni izjavljuje da su mu povrede nanesene palicom i kundakom puške, rukama i nogama da je više puta gubio svijest te da su ga učiniooci na kraju kroz prozor izbacili u dvorište a vještak medicinske struke navodi da je nagnječna-razderna rana na glavi mogla nastati djelovanjem tupe mehaničke sile (moguće od tupo tvrdog predmeta tipa štap (što odgovara palici kako navodi oštećeni), ili kundaka puške ili padom sa visine, odnosno u konkretnom slučaju visine od 2 m) i da je sigurno krvarila, moguće i obilno, jer je u predjelu glave, a da je od takvog udarca kod oštećenog mogao nastati i potres mozga. Proizlazi da je prijelom rebra prema iskazu vještaka medicinske struke mogao nastati padom sa visine što znači i usljed bacanja kroz prozor oštećenog od strane optuženog i neidentifikovanog vojnika kako to saglasno navode svjedoci B. R., V., E. i E.1. Saslušani svjedoci saglasno navode da je oštećeni R. u predjelu lica zadobio takve povrede da mu se uslijed otoka lica oči nisu uopšte vidjele a vještak medicinske struke navodi da je oštećeni zadobio povrede u vidu krvnog podliva lijeve očne regije i ispod očne ovojnice i da je trebao biti upućen očnom ljekaru, oftamologu te da se radi se o tipičnoj povredi po opisu udarca šakom u predio očne regije. Uz to navodi da se oštećeni B. R. prilikom pregleda nije sjećao događaja i da povraća, što su objektivni znaci potresa mozga, tako da je pored nagnječno-razderne rane naveden i potres mozga. Proizlazi da su sve nabrojane povrede mogle nastati djelovanjem neke tupe mehaničke sile, tupog predmeta, a prema lokalizaciji povreda ili okolnostima slučaja nije isključeno da su neke povrede mogle biti nanesene udarcima šakama i nogama. Povreda lijeve očne regije tipična je za udarac šakom, najčešće tako i nastaju, dok je udarac na glavi u vidu nagnječno-razderne rane, zadan nekim tupim predmetom, obzirom da mu je lokalizacija iznad-odozgo, iznad ruba, iznad zamišljene linije ruba šesira. Svaka pojedinačna povreda je laka tjelesna povreda, ali kada se uzme u obzir brojnost povređivanja, brojne kontuzije po tijelu, krvni podlivi od udaraca na glavi, vratu, grudnom košu, truhu u donjim ekstremitetima, zatim konstatovanu stanje potresa mozga (za koje nema dovoljno podataka da bi rekao da je bio teški potres mozga) i udarci po glavi, prelom jednog rebra, te činjenica da je oštećeni unatoč ratnom stanju zadržan na hospitalizaciji četiri dana (inače ako se ne radi o težim povredama pacijent ostaje na promatranju 24 h, dok je oštećeni ostao 4 dana), ukazuju da je zdravstveno stanje oštećenog bilo u jako teškom stanju, i da se ukupno povređivanje oštećenog može kvalifikovati kao teška tjelesna ozljeda. Povrede prelom rebra i potres mozga same za sebe na granici laka-teška povreda. Imajući u vidu sve navedene okolnosti ovaj sud cijeni da su u cijelosti dokazani činjenični navodi optužnice da je oštećeni B. R. u kritično vrijeme od strane optuženog i još jednog nepoznatog vojnika teško fizički zlostavljan, da je usljed tuče u više navrata padao u stanje bez svijesti što ukazuje da je optuženi kao saučesnik nečovječno postupao prema civilima učestvujući u radnjama kojima su oštećenom B. R. nanošene velike patnje i povrede tjelesnog integriteta te da je usljed tuče odnosno nanošenja velikih patnji od R. i njegove porodice, oduzeti novac “njemačke marke” i “švicarski franci” u protuvrijednosti oko 10.000,00 DM, te da je oduzet zlatni nakit u protuvrijednosti oko 15.000,00 DM i da su zbog

toga u radnjama optuženog koje je izvršio u saučeništvu ostvarena sva potrebna obilježja krivičnog djela za koje se on tereti. Visina štete odnosno orijentacioni iznos novca od oko 10.000,00 DM koji je usljed tuče oduzet od oštećenog i članova njegove porodice utvrđena je na osnovu iskaza svjedoka oštećenog B. R. koji je na glavnom pretresu izjavio da su učinioci kritične noći iz njegove kuće otuđili oko 10.000,00 DM. Sud cijeni da je iskaz oštećenog u pogledu navedenog iznosa novca logičan i istinit i da je on doista imao u svojoj kući taj iznos novca s obzirom da je on prije kritičnog događaja radio u Njemačkoj gdje je zaradio i penziju i da u tom novcu bilo i novca njegove kćerke E. koja je bila zaposlena u konfekciji Borac u S. M. što proizlazi iz iskaza oštećenog B. R. i B. E.1. Orijetacionu vrijednost otuđene zlatnine sud je utvrdio na osnovu iskaza oštećene B. V. iz koje proizlazi da su učinioci kritične noći iz njene kući otuđili zlatnine vrijednosti oko 15.000 DM. Sud cijeni da je B. R. najbolje znao koliko novca ima u svojoj kući jer on pretežno zaradio isti novac a B. V. kao ženska osoba koja je nabavljala zlatninu, je najbolje mogla znati koju količinu zlatnine je i u kojoj vrijednosti, imala u svojoj kući u kritično vrijeme pa se prigovori odbrane da se iskazi svjedoka B. R. i B. V. u pogledu ukupnog iznosa novca koji je otuđen i vrijednosti otuđene zlatnine pokazuju neosnovanim i nelogičnim. Po ocjeni ovog suda iskazi svjedoka B. R. i B. V. se neznatno razlikuju na navedene okolnosti pa sud nije iznos novca i vrijednost otuđene zlatnine utvrđivao precizno nego orijentaciono.

Sud nije prihvatio prigovor branioca optuženog na iskaz svjedoka B. R. dat na glavnom pretresu u kojem se ističe da je ovaj svjedok u svom iskazu iz istrage koja mu je predočena na glavnom pretresu drugačije iskazivao kad je naveo da je optuženi Mile Kokot po ulasku u kuću njegovoj kćerki E. naredio da skinе prsten sa ruke i da mu ga da i da je ona to učinila i da je drugi vojnik kojeg ne poznaje povikao “marke i zlato” i opsovao mu “ustašku majku” a da ovaj svjedok u tom iskazu opće ne spominje da je optuženi psovao i tražio novac i zlato. Ovakav prigovor branioca optuženog je neosnovan s obzorom da iz svih iskaza saslušanih svjedoka B. R., B. V., B. E. i B. E.1 datih na glavnom pretresu, koje sud prihvata, u ovom predmetu u pogledu odlučnih činjenica saglasno proizlazi da su optuženi Kokot Mile i nepoznati vojnik koji je sa Milom ušao u kuću psovali “ustašku majku” i od B. R. tražili novac i zlato i da su ga pretukli te da su konačno i upotrebom sile oduzeli i odnijeli novac i zlato. Navedeni svjedoci su saglasno izjavili da je nepoznati vojnik tukao B. R. u to vrijeme optuženi Kokot Mile je bio u drugoj prostoriji kod B. V., B. E. i malodobnog B. E.1 što je i oštećeni B. R. više puta u svom iskazu na glavnom pretresu i ponovio. Isto tako saslušani svjedoci saglasno naveli da je optuženi Kokot Mile uz prijetnju puškom od B. E.1 oduzeo prstenje i minđuše. Neosnovan je prigovor odbrane da iskaz B. R. nije istinit a da je istinit da bi on odmah nakon kritičnog događaja prijavio taj događaj i ne bi čekao da prođe duže vrijeme da to prijavi i da ovaj svjedok nije siguran da je u tom događaju učestvovao optuženi Kokot Mile. Ovaj sud je prihvatio iskaz oštećenog koji navodi da je on 100% siguran da je učesnik kritičnog događaja bio Kokot Mile a prilikom pojašnjenja na traženje branioca je oštećeni izjavio da je i Kokot Mile tražio novac za srpsku vojsku i da su “Njegove uši čule da je nepoznati vojnik nakon ulaska na vrata idući kroz hodnik rekao Mile.”. Sud je prihvatio kao istinit i logičan iskaz svjedoka oštećenog B. R. kad navodi da on nije smio odmah nakon kritičnog događaja prijaviti kritični događaj i da ni optuženom Mili odmah nakon toga nije smio reći da ga je prepoznao jer je tad vlast držala srpska vojska i srpska policija, da je S. V. bio pod okupacijom i da bi on izgubio glavu da je to odmah prijavio jer tada mještani muslimanske nacionalnosti nisu imali potrebnu zaštitu u S. V. i S. M. jer je to bilo ratno vrijeme pa se prigovori branioca optuženog da svjedoci oštećeni kritične noći u svojoj kući nisu prepoznali optuženog Kokot Milu i da izvjesni B. P. (koji je umro) nije mogao imati saznanja o kritičnom događaju pokazuju bespredmetnim. Da je iskaz oštećenog R. istinit na ove okolnosti proizlazi iz dijela njegovog iskaza kada navodi: “Ma ne smiješ ti dihati bolan, znaš li ti da je to strah da ti umireš.”. Uz to navodi da je on u vrijeme tuče usljed teškog

zlostavljanja gubio i svijest pa je po ocjeni ovog suda i moguće da ovaj svjedok nije u potpunosti mogao zapaziti sve izgovorene riječi i sve radnje koje su optuženi Kokot Mile i nepoznati vojnik poduzimali i iste nije mogao interpretirati u svom iskazu. Nadalje iskaz oštećenog B. R. a da je optuženi Kokot Mile u toku 1992.godine na području S. V. - Općina S. M. vršio zločine prema civilima bošnjačke nacionalnosti potkrepljen je podacima iz Akta ministarstva boračko-invalidske zaštite Vlade RS-a od 14.10.2019.godine iz kojeg proizlazi da je optuženi Kokot Mile u kritično vrijeme bio pripadnik vojske RS-a i podacima iz presude Suda Bosne i Hercegovine broj S1 1 K 018013 17 Kžk od 21.12.2018.godine (koju je odbrana uložila u krivični spis u ovom predmetu), iz koje proizlazi da je optuženi Kokot Mile ranije zajedno sa M. G. zvani "K." sin N. i M. M. zvani "S." sin Đ., obadvojica iz S. M. osuđen zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SFRJ. Navedeni podaci su u skladu sa iskazom oštećenog B. R. a kad navodi da je optuženi kako pripadnik vojske RS-a imao svoju grupu koja je nečovječno postupala prema civilnom stanovništvu Bošnjačke nacionalnosti u S. M. iz navedene presude slijedi da je optuženi zbog nečovječnog postupanja i osuđen na kaznu zatvora koju izdržava.

Sud nije prihvatio navode odbrane u kojem se prigovara iskazu svjedoka B. V. dat na glavnom pretresu kad branilac nakon predočavanja iskaza iz istrage koji je dala u Tužilaštvu USK 19.02.2019.godine broj T 01 KTRZ 003024 ističe da u tom iskazu nije navela da su od njene kćerke oduzete i minđuše. Sud je prihvatio kao istinit iskaz svjedoka B. V. dat na glavnom pretresu kad nakon predočavanja daje objašnjenje i navodi da je optuženi naredio E. da mu preda prstenje i minđuše a u protivnom da bi joj on "iščupao i uho" da ih ona sama nije predala a kao razlog zašto to nije navela u iskazu u istrazi je to što joj tad sve nije moglo naumpasti jer se je događaj desio prije 30 godina što je po ocjeni ovog suda i logično. Sud je prihvatio iskaz svjedoka B. V. kada navodi da događaj nije smjela odmah da prijavi jer je tad bio ratni period i da je nekoliko lica muslimana ubijeno u S. V. od strane vojske i policije RS-a pa su bespredmetni prigovori odbrane da iskaz ove svjedokinje nije tačan zbog toga što je ona događaj nije prijavila odmah.

Nadalje sud nije prihvatio ni prigovor branioca optuženog na iskaz svjedoka B. E.1 da isti nije istinit jer u svom iskazu koji je dala u MUP USK Bihać broj 05-04-03-5-142/15 od 16.01.2015.godine nije navela ime Kokot Mile a da na glavnom pretresu sada zna da je učesnik Kokot Mile. Sud cijeni da je bez značaja i prigovor odbrane da se iskaz ovog svjedoka koji je dala na pretresu ne slaže u pogledu visine optuženog koju je navela u svom iskazu u istrazi i da je za istog u istrazi navela da je u jednom trenutku galameći vikao da skine prsten sa ruke što je ona i učinila i da nije spomenula minđuše. Sud nalazi da je istinit iskaz ove svjedokinje dat na glavnom pretresu kad nakon predočavanja njenog iskaza iz istrage navodi da ona u vrijeme događaja nije poznavala optuženog i da joj je njena majka V. kasnije rekla da je u njihovoj kući tada bio Kokot Mile i da je ona – E. po naredbi optuženog skinula i minđuše i prsten i da ih je optuženi uzeo i odnio te da je optuženi kod sebe imao pušku na kojoj je bio nož i imao bateriju a na ove okolnosti je njen iskaz je saglasan sa iskazima svjedoka B. V. i B. E.1 koji su tada bili tu prisutni.

Sud ne prihvate navode odbrane da su iskazi svjedoka B. R. i B. V. suprotni iskazima B. E. i B. E1 u pogledu prepoznavanja lica koja su to veće bili kod njih u kući s pojašnjenjem da B. E. i B. E.1 u svojim iskazima uopšte ne pominju da je to bio Kokot Mile, a R. i V. po glasu zaključuju da bi to mogao biti Kokot Mile. Nasuprot ovakvim navodima branioca optuženog ovaj sud cijeni da su svjedoci B. R. i B. V., dati na glavnom pretresu izričiti u svojim iskazima kad saglasno navode da su sigurni da je to veće u njihovoj kući bio Kokot Mile zajedno sa nepoznatim vojnikom i da je Mile oduzeo zlatninu od njihove kćerke B. E. i to prsten i minđuše i da optuženog Kokot Milu dobro poznaju jer im je prije rata prodavao i

dovozio drva te sjedio u njihovoj kući i zajedno sa njima pio kafu. Svjedok oštećeni B. R. uz to ističe da on izuzetno dobro poznaje Kokot Milu pojašnjavajući da je Kokot Mile dvije ili tri godine mlađi od njega, da je njegovom ocu ime Lj. ili Lj. a sve mu je to poznato budući da optuženi živi u naselju L. koje je u blizini S. V. gdje živi B. R. . Uz to B. R. je izjavio da poznaje sestru od optuženog Boju udata Praštalo i njenog supruga Jovu. Nadalje je i optuženi na glavnom pretresu izjavio da poznaje oštećenog R. i njegovu suprugu V. i da su on i R. odrasli zajedno u S. V. ne stoje navodi odbrane da su ova dva svjedoka u pogledu identifikacije Kokot Mile izjavili da je to mogao da bude Kokot Mile nego su izjavili da su sigurni da je to bio Kokot Mile. Tako oštećeni B. R. u jednom dijelu iskaza navodi da je nepoznati vojnik u jednom trenutku kada su se nalazili kući obratio se optuženom i rekao "Mile" i da je on optuženog Kokot Milu prepoznao i po glasu dok svjedok B. V. u jednom dijelu svog iskazu pored toga što navodi da je optuženog prepoznala po glasu ističe da je u jednom trenutku optuženom Kokot Mili spala marama pa mu je vidjela lice. Uz to iz iskaza svjedoka B. R. i B. V. proizlazi da su oni optuženog Kokot Milu prepoznali i po glasu Sud je prihvatio iskaze svjedoka B. E. i B. E.1, dati na glavnom pretresu kad saglasno navode da su od svoje majke V. nakon kritičnog događaja saznali da je to veće sa nepoznatim vojnikom u njihovoj kući bio optuženi Kokot Mile. U pogledu prigovora odbrane da se iskazi svjedoka razilaze u pogledu iznosa otuđenih maraka i švicarskih franaka i vrijednosti otuđene zlatnine ovaj sud je na osnovu iskaza svjedoka B. R. orijentaciono utvrdio da je kritične noći iz kuće B. R. a otuđeno „njemačkih maraka“ i „švicarskih franaka“ u protuvrijednosti oko 10.000,00 DM i da je B. R. u je najbolje poznato koliko novca je tada bilo u njegovoj kući a na osnovu iskaza B. V. je orijentaciono utvrđeno da je tada iz kuće oštećenih otuđeno zlatnog nakita u protuvrijednosti oko 15.000,00 DM i da je V. kao ženskoj osobi koja je nabavljala zlatninu to najbolje poznato što znači da sud i nije utvrđivao precizno iznos otuđenog novca i vrijednost otuđenog zlata nego je to utvrđeno orijentaciono.

Sud nije prihvatio ni prigovore branioca optuženog na Nalaz i mišljenje odnosno iskaz vještaka medicinske struke dr. Durmišević Dževada dat na glavnom pretresu prilikom obrazlaganja dopunskog Nalaza i mišljenja kad u istom ističe da je vještak promjenio svoj Nalaz i mišljenje u odnosu na iskaz koji je dao na prethodnom glavnom pretresu kada je obrazlagao osnovni Nalaz i mišljenje. Sud je prihvatio konačni Nalaz i mišljenje odnosno konačni iskaz vještaka medicinske struke dr. Durmišević Dževada kojim je obuhvatio i osnovni i dopunski Nalaz i mišljenje iz razloga što u iskazu ovog vještaka koji je ranije dao u odnosu na iskaz koji je dao kad je obrazlagao dopunski Nalaz i mišljenje nema nikakvih razlika i odstupanja nego je dopunski i konačni iskaz širi i kompletan i obuhvatio je i prvobitni osnovni iskaz ranije dat na osnovu nekompletne dokumentacije te je konačni iskaz obuhvatio i medicinsku dokumentaciju koja je kasnije pribavljena od bolnice u P.. Sud prihvata iskaz vještaka dr. Durmišević Dževada kad zaključno u mišljenju navodi da su kod oštećenog evidentirane slijedeće povrede: povreda glave u vidu više natučenja, nagnječno-razderne rane u predjelu tjemena, krvnog podliva lijevog oka, natučenja ušne školjke, povreda dakle u vidu potresa mozga. Osim na glavi da su i na vratu prisutna natučenja vrata, povreda grudnog koša, što je konstatovano u Domu zdravlja S. M. prilikom prvog pregleda. Zatim povrede grudnog koša u vidu natučenja sa prelomom desnog osmog rebra, povrede trbušne regije i potkoljenice u vidu više natučenja. Navodi da su sve nabrojane povrede mogle nastati djelovanjem neke tupe mehaničke sile, tupog predmeta, a prema lokalizaciji povreda ili okolnostima slučaja nije isključeno da su neke povrede mogle biti nanesene udarcima šakama i nogama. Povreda lijeve očne regije tipična je za udarac šakom, najčešće tako i nastaju, dok je udarac na glavi u vidu nagnječno-razderne rane, zadan nekim tupim predmetom, obzirom da mu je lokalizacija iznad-odozgo, iznad ruba, iznad zamišljene linije ruba šešira. Svaka pojedinačna povreda je laka tjelesna povreda, ali kada se uzme u obzir brojnost povređivanja, brojne kontuzije po tijelu, krvni podlivi od udaraca na glavi, vratu, grudnom košu, trbuhu u

donjim ekstremitetima, zatim konstatovanu stanje potresa mozga (za koje nema dovoljno podataka da bi rekao da je bio teški potres mozga) i udarci po glavi, prelom jednog rebra, te činjenica da je oštećeni unatoč ratnom stanju zadržan na hospitalizaciji četiri dana (inače ako se ne radi o težim povredama pacijent ostaje na promatranju 24 h, dok je oštećeni ostao 4 dana), ukazuju da je zdravstveno stanje oštećenog bilo u jako teškom stanju, pa je zaključio naveo da se ukupno povređivanje oštećenog može kvalifikovati kao teška tjelesna ozljeda, ističući da su povrede prelom rebra i potres mozga same za sebe na granici laka-teška povreda. Prilikom dolaska na prijemnu ambulantu bolnice u P. konstatovana samo povreda glave, dok je u Domu zdravlja u S. M. konstatovano više povreda kod oštećenog. Bez značaja je i prigovor odbrane da u bolnici P. uopšte prilikom dolaska oštećenog nisu konstatovane sve povrede koje su navedene u medicinskoj dokumentaciji Doma zdravlja S. M. . Sud je prihvatio kao uvjerljiv i stručan iskaz vještaka medicinske struke kad u odgovoru na pitanja i prigovore branioca navodi da se radi o oskudnoj dokumentaciji i da u istoj medicinskoj dokumentaciji nisu navedeni svi podaci u skladu sa pravilima struke ali da je to bilo ratno doba i da se on ne može izjasniti zašto je to tako učinjeno ali da je na osnovu svih činjenica dao svoj konačan Nalaz i mišljenje kod koje ostaje. Sud nije prihvatio ni prigovor odbrane kada se ističe da su na jednom listu papira ovjerene fotokopije navedena dva Nalaza i mišljenja od dva izdavaoca i to u gornjem dijelu Nalaz i mišljenje Doma zdravlja S. M. broj 4894 na ime B. R. a u drugom dijelu naveden drugi Nalaz i mišljenje Bolnice dr. Mladen Stojanović iz P. i da se iz ovog Nalaza i mišljenja iz ove bolnice ne može zaključiti da se ovaj nalaz odnosi na B. R.. Sud je prihvatio iskaz vještaka medicinske struke dr. Durmišević Dževada kad navodi da se ovdje radi o dva odvojena Nalaza i mišljenja koji su prilikom fotokopiranja stavljeni na jedan list formata A 4 papira jer su kratkog sadržaja i da je on na osnovu podataka iz navedena dva Nalaza i mišljenja zaključio da je oštećeni B. R. iz Doma zdravlja S. M. upućen u bolnicu u P. gdje se je liječio od 05.08. do 09.08. i da se radi o istoj osobi B. R. u te da je to logičan slijed događaja. Po ocjeni ovog suda iskaz vještaka medicinske struke potkrijepljen je podacima iz akta JU ZU bolnica Mladen Stojanović broj 4454 od 01.12.2020.godine iz kojeg proizlazi da otpusnu listu za B. R. rođenog 1943.godine iz S. M. navedena ustanova ne posjeduje a dostavlja svu ostalu raspoloživu medicinsku dokumentaciju za period liječenja istog u navedenoj ustanovi što ukazuje da se oba Nalaza i mišljenja odnose na oštećenog B. R. pa su prigovori odbrane na navedene okolnosti i navodi da sve navedene povrede nanijete oštećenom B. R. ne ostavljaju znatnih posljedica po zdravlje i da trajnije i u znatnom stepenu ne oštećuju zdravlje oštećenog i da zbog toga nije dokazano da je optuženi počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva koje mu se stavlja na teret, neosnovani. Sud je cijenio i prihvatio konačni Nalaz i mišljenje odnosno iskaz vještaka medicinske struke dr. Durmišević Dževada u pogledu tjelesnih povreda koje je zadobio oštećeni B. R. s obzirom da je Nalaz i mišljenje navedenog vještaka sačinjen stručno i u skladu sa pravilima struke a potkrijepljen je i podacima iz medicinske dokumentacije za oštećenog. Prilikom prigovaranja iskazu vještaka medicinske struke dr. Durmišević Dževada odbrana nije predložila vještačenje od strane drugog vještaka iste struke a samo saslušanjem vještaka iste struke uspješno bi se mogli oboriti Nalaz i mišljenje vještaka Durmišević Dževada pa se navedeni paušalni i bez ikakvog uporišta prigovori odbrane cijene neosnovanim. U konkretnom slučaju je u potpunosti dokazano da je oštećeni B. R. u kritičnom događaju teško fizički zlostavljan i da je zadobio mnogobrojne tjelesne povrede te da je više puta padao u stanje bez svijesti a u to vrijeme je od istog i od njegove porodice opljačkana njegova i imovina njegove porodice, novac i zlatnina.

Sud cijeni da saslušani svjedoci oštećeni B. R. , B. V., B. E.i B. E.1 u svojim iskazima koje sud prihvata nemaju nikakve posebne razloge da optuženog lažno terete i da je odbrana optuženog kad se u istoj poriče izvršenje krivičnog djela upravljena na izbjegavanje krivične odgovornosti.

Na osnovu iskaza svjedoka oštećenih: B. R., B. V. i B. E. utvrđeno je da su u inkriminisano vrijeme vojska RS-a i policija Srpske Republike BiH preuzeli vlast na području Općine S. M. i da je naselje S. V. Općina S. M. u kojem su B. R., B. V. i B. E. kao civili živjeli u svojoj porodičnoj kući, bilo pod kontrolom vojske Republike Srpske i policije Srpske Republike BiH. Tako svjedok B. R. koji u svom iskazu koji sud prihvata navodi da je naselje S. V. u kojem su oni živjeli bilo pod okupacijom vojske i policije RS-a a svjedok B. V. navodi da je sa područja L. u kojem je živio optuženi Kokot Mile povremeno pucano na područje S. V. u kojem su oštećeni živjeli i da su dvije osobe Bošnjaci civili ubijene. Svjedok B. E. iskazuje da je ona sve do početka rata bila zaposlena u konfekciji Borac u S. M. i da su pred početak rata 1992.godine u BiH a prije kritičnog događaja svi Bošnjaci dobili otkaz što ukazuje da su civili Bošnjačke nacionalnosti u kritično vrijeme bili obespravljani i nisu imali nikakvu zaštitu na području S. M..

Sud cijeni da su neosnovani i navodi odbrane da tužilaštvo provedenim dokazima nije dokazalo da je na području Općine S. M. u toku 1992.godine odnosno na području S. V. bilo ikakvih ratnih dešavanja. Po ocjeni suda sve prethodno navedene okolnosti u krivično pravnom smislu ukazuju da je na području BiH postojao oružani sukob između jedinica Teritorijalne odbrane RBiH a kasnije Armije RBiH i vojske Srpske Republike BiH a kasnije Republike Srpske kao bitnog obilježja krivičnog djela Ratnog zločina što proizlazi iz Odluke o proglašenju ratnog stanja („Službeni list Republike BiH“, broj: 7/92 od 20. juna 1992. godine) i Odluke o prestanku ratnog stanja na području BiH („Službeni list Republike BiH“, broj: 50/95 od 28. decembra 1995. godine) što znači da je ratno stanje proglašeno 20.06.1992.godine a ukinuto 28.12.1995.godine. Uz to iz iskaza svjedoka oštećenog B. R. a slijedi da je S. V. u kojem su on i njegova porodica živjeli bilo okupirano od strane vojske i policije RS-a a iz iskaza svjedoka oštećene B. V. slijedi da su dvije osobe civili Bošnjačke nacionalnosti ubijeni na području S. V. u tom kritičnom periodu što znači da je i na području S. V. bilo sporadični borbenih dejstava. S tim u vezi treba naglasiti da se elementi oružanog sukoba ne cijene isključivo po tome da li se u mjestu učinjenja krivičnog djela vodi oružana borba između zaraćenih strana, nego se cijeni niz okolnosti koje su bitne za izvođenje zaključaka o tom obilježju predmetnog krivičnog djela. Prema tome, područje na kojem se konkretno odvijaju borbe, ne poklapa se nužno sa geografskom zonom na koju se primjenjuje ratno pravo. Ono se primjenjuje na čitavoj teritoriji zaraćenih država, odnosno u slučaju internih oružanih sukoba, na čitavoj teritoriji jedne od zaraćenih strana, nezavisno od toga da li se na tom mjestu stvarno vode borbe. Dakle, kršenje zakona i običaja ratovanja mogu se počinuti u vrijeme i na mjestu gdje ne samo da nema većih borbenih dejstava, već i na mjestu gdje se ne vode nikakve borbe.

Sud je cijenio i izjašnjenje optuženog prilikom unakrsnog ispitivanja svjedoka B. R. i B. V.. Iz navoda optuženog nesporno proizlazi da on dobro poznaje oštećene B. R. i B. V. i da je prilikom ispitivanja B. R. a izjavio: “R. jesmo li mi zajedno odrasli u V.?” i izjavio “Ti si mene ocrnio kod cijelog V. i R..” te je na navode svjedoka B. R. a kad je R. naveo “Zajedno smo odrasli, zato si doveo one što me ubiše.” a nakon toga je optuženi izjavio “Ja dovo, ja se nisam družio ni s kim lopove.”. U toku ispitivanja svjedoka oštećene B. V. optuženi je naveo je naveo da su oštećeni poznavali Milu pa da zbog toga kažu da je to bio Kokot Mile pa nek on traži ko je učinio te je dodao “Jesam, jesam ja bio to sigurno”. Navedeno izjašnjenje optuženog u pogledu iskaza oštećenih B. R. i B. V. kad optuženi navodi da nije istina što govore, bez konkretnog navođenja u kojim dijelovima iskazi oštećenih B. R. i B. V. nisu istiniti a uz to još u svom izjašnjenju obraćajući se oštećenoj B. V. dvolično navodi “Jesam, jesam ja bio to sigurno” ovakvo izjašnjenje optuženog po ocjeni suda ne dovodi u pitanje uvjerljivost iskaza svjedoka B. R. i B. V. koje je sud prihvatio.

Sud cijeni da podaci iz Odluke o zavođenju radne obaveze objavljene u Službenom listu RBiH broj 1/92 od 09.04.1992.godine i podaci iz Odluke o proglašenju neposredne ratne opasnosti nisu od posebnog značaja za ovaj predmet pa ih sud nije posebno ni cijenio.

Sud je prilikom donošenja ove presude prihvatio izvedene materijalne dokaze optužbe, jer nije bilo objektivnog i razumnog razloga da se neki od izvedenih materijalnih dokaza ne bi mogao prihvatiti kao vjerodostojan i zakonit, a sadržajem materijalnih dokaza koje je izveo tužilac u toku postupka, potkrijepljena je tačnost i istinitost iskaza saslušanih svjedoka optužbe, koje dokaze odbrana u bitnom nije osporila.

Ovaj sud nalazi da je ocjenom svih provedenih dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sasvim pouzdano utvrđeno, da je optuženi Kokot Mile za vrijeme oružanog sukoba u Republici Bosni i Hercegovini između Vojske Republike Srpske i Armije Republike Bosne i Hercegovine, kao pripadnik vojske Republike Srpske VP-7421 S. M., postupao suprotno pravilima međunarodnog prava kršeći odredbe člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine, te člana 4. stav 2. tačka a) i g) Dopunskog protokola (Protokol II) uz navedenu Konvenciju, na način da je dana 04.08.1992. godine, u noćnim satima, zajedno sa još tri nepoznate osobe, naoružani i obučeni u vojne uniforme došli do porodične kuće vlasništvo B. R. u naselju S. V., Općina S. M., nakon čega su provalili ulazna vrata te kuće u kojoj su se te prilike nalazili B. R., njegova supruga B. V., te njihova djeca, B. E. i B. E.1, a potom je u kuću ušao optuženi Kokot Mile zajedno sa jednim nepoznatim vojnikom osvjetljavajući prostor ispred sebe, baterijskim lampama skrivajući lica povezanom maramom odnosno kragom vojničke bluze, dok su druga dva nepoznata vojnika ostala ispred kuće, da bi u toku daljnjeg dešavanja, optuženi Kokot Mile ušao u sobu gdje se nalazila B. V. i njeno dvoje djece, . i E.1, te uz prijetnju upotrebe oružja i psovanja „ustaške majke“ od E. oduzeo prstenje koje je ova morala skinuti sa ruku, a za to vrijeme drugi nepoznati vojnik je u susjednoj prostoriji teško fizički zlostavljajući B. R. a tražio od ovoga novac i zlato, tukući ga kundakom puške po glavi uslijed čega je B. R. u više navrata padao u stanje bez svijesti pa kada nije više mogao izdržati teško fizičko premlaćivanje, ovom vojniku predao veću količinu „njemačkih maraka“ i „švicarskih franaka“ u protuvrijednosti od oko 10.000,00 DM, te zlatnog nakita u protuvrijednosti od oko 15.000,00 DM, a potom su optuženi Kokot Mile i nepoznati vojnik, B. R., teško pretučenog i u stanju bez svijesti, uzeli za ruke i noge te ga izbacili kroz prozor u dvorište njegove kuće, gdje su ga, sutradan, pronašle njegove komšije i odvezle u bolnicu. Takvim radnjama poduzetim prema oštećenim B. R., B. V., B. E. i B. E.1 zajedno sa drugim licima, optuženi je bio svjestan, da prema civilima Bošnjačke nacionalnosti, postupa nečovječno, i svjestan da nepoznati vojnik kao saučesnik oštećenom B. R. u nanosi velike patnje i povrede tjelesnog integriteta i zdravlja te da optuženi zajedno sa istim učestvuje u radnjama izvršenja na način da je B. R. a nakon što je od B. E. upotrebom oružja oduzeo zlatninu, tako pretučenog R. u stanju bez svijesti sa nepoznatim vojnikom izbacili su kroz prozor i ostavili u besvjesnom stanju a po ocjeni suda optuženi je bio svjestan da poduzetim radnjama pljačka imovinu oštećenih i učestvuje u zlostavljanju civila B. R.. Zbog toga ovaj sud nalazi da radnje za koji je optuženi oglašen krivim, pred ovim sudom, predstavljaju ozbiljan nasrtaj na ljudsko dostojanstvo i imaju karakter nečovječnog postupanja prema civilima i njihovoj imovini.

Utvrđeno činjenično stanje ovaj sud cijenio je i u krivičnopravnom smislu pa je našao da su se u radnjama optuženog Kokot Mile ostvareni svi bitni elementi bića krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ. U vrijeme izvršenja krivičnog djela bio je na snazi preuzeti KZ SFRJ, koji se u

skladu sa članom 4. stav 1. i 2. toga Zakona ima primijeniti kao Zakon koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela, budući da novi zakon (KZ BiH) nije blaži za učinioca. Treba naglasiti da se odredbe krivičnog zakona dopunjuju normama Međunarodnog prava kao blanketnog propisa, u konkretnoj situaciji Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba, za vrijeme rata od 12.08.1949.godine, čije je relevantne odredbe o zaštiti civilnog stanovništva u potpunosti preuzeo KZ SFRJ. Optuženi je oglašen krivim da je postupao suprotno odredbi člana 3. stav 1. tačka a) navedene konvencije te suprotno članu 4. stav 2. tačka a) i g) Dopunskog protokola (Protokol II) uz navedenu konvenciju.

Odredbom člana 3. stav 1. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949.godine, između ostalog propisano je da se u slučaju oružanog sukoba koji nema karakter međunarodnog sukoba i koji izbije na teritoriji jedne od visokih strana ugovornica, svaka strana u sukobu dužna je da primjenjuje bar sljedeće odredbe:

Prema osobama koje ne sudjeluju neposredno u neprijateljstvima postupat će se u svakoj prilici čovječno, bez ikakve diskriminacije zasnovane na rasi, boji kože, vjeri ili uvjerenju, spolu, rođenju ili imovnom stanju ili bilo kom drugom sličnom mjerilu, pa se u tom cilju zabranjuje u svako doba i na svakom mjestu prema osobama koje ne sudjeluju u neprijateljstvu između ostalog:

a) povrede koje se nanose životu i tjelesnom integritetu, naročito sve vrste ubistava, sakaćenja, svireposti i mučenja.

Odredbom člana 4. stav 2. dopunskog protokola (Protokol II) uz Ženevske konvencije od 12. augusta 1949. o zaštiti žrtava ne međunarodnih oružanih sukoba, između ostalog je propisano:

1. Sva lica koja ne uzimaju direktno učešće ili koja su prestala da učestvuju u neprijateljstvima, bez obzira na to da li je njihova sloboda bila ograničena ili ne imaju pravo da njihova ličnost, čast i ubjeđenje i vjersko ubjeđenje budu poštovani. Ona će u svim prilikama biti humano tretirana, bez ikakve diskriminacije. Zabranjeno je naređivati da ne smije biti preživjelih.
2. Ne dirajući u načelni karakter naprijed navedenih odredaba, sljedeća dijela protiv lica pomenutih u stavu 1. jesu i ostaju zabranjena u svako doba i u svakom mjestu:

a) Nasilje nad životom, zdravljem ili fizičkim ili mentalnim blagostanjem ljudi, naročito ubistvo i okrutno postupanje kao što su mučenje, sakaćenje ili bilo koji oblik tjelesne kazne;

g) Pljačka.

Kako se nečovječno postupanje definiše kao namjerno djelo ili propust kojim se nanosi teška duševna ili tjelesna patnja, odnosno povreda ili koje predstavlja ozbiljan nasrtaj na ljudsko dostojanstvo (presuda pretresnog vijeća Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju u predmetu N. M. i M. M. broj IT-98-34-T od 31.03.2003.godine, paragraf broj 246), te kako iz opisanih radnji za koje je optuženi Kokot Mile oglašeni krivim ovom presudom, proizlazi da je riječ o tome da je isti kao saučesnik svjesno učestvovao u preduzetim radnjama sa ciljem da se civilima nanese povrede tjelesnog integriteta te ličnog dostojanstva, naročito uvredljivim i ponižavajućim postupcima i pljačkanjem njihove imovine (novca i zlatnine) ovaj sud nalazi utvrđenim da radnje za koje je optuženi oglašen krivim ovom presudom imaju karakter nečovječnog postupanja.

Kada je u pitanju saizvršilaštvo kao oblik izvršenja krivičnog djela, odredbom člana 22. preuzetog KZ SFRJ navedeno je da ako više lica učestvovanjem u radnji izvršenja ili na drugi način zajednički učine krivično djelo, svako od njih kaznit će se kaznom propisanom za to djelo. Ocjenom svih izvedenih dokaza, ovaj sud je na nesumnjiv način našao dokazanim da je optuženi Kokot Mile kao saučesnik dao svoj doprinos u zlostavljanju i mučenju civila oštećenog B. R. a na način da je u vrijeme kad je nepoznati vojnik fizički maltretirao B. R. "dežurao" držeći pučku sa nožem na pušci uperenu u B. V., B. E. i mldb. B. E.1 te je upotrebom oružja od istih oduzeo zlatninu te su on i nepoznati vojnik oštećenog B. R. u stanju bez svijesti u koju je doveden teškim fizičkim maltretiranjem, zajedno izbacili kroz prozor u dvorište i ostavili u bespomoćnom stanju što ukazuje da je učestvovao u povredama njihovog ličnog dostojanstva, naročito uvredljivim i ponižavajućim postupcima i pljačkao njihovu imovinu zajedno sa nepoznatim neidentifikovanim vojnikom. Kako to proizlazi iz naprijed citirane definicije saizvršilašva, za postojanje ovog oblika učešća u izvršenju krivičnog djela, nije niti nužno da je svaki od saizvršilaca učestvovao u radnjama izvršenja, nego svoj doprinos izvršenju djela može dati i „na drugi način“. Međutim, kod učinioca bitno je dokazati postojanje svijesti o izvršenju predmetnog krivičnog djela te da svaki od njih hoće djelo kao svoje. Cijeneći ulogu i doprinos optuženog u izvršenju predmetnog krivičnog djela, ovaj sud je imao u vidu da su optuženi i neidentifikovani vojnik kao saučesnici u izvršenju krivičnog djela bili pripadnici Vojske RS-a a da su oštećeni B. R. , B. V., B. E. i B. E.1 civili Bošnjacke nacionalnosti, da je oštećeni B. R. teško pretučen i nanošene su mu velike patnje i da je opljačkana njihova imovina od strane optuženog i neidentifikovanog vojnika a živjeli u naselju S. V. koje je bilo pod kontrolom vojske RS-a i policije RS-a a optuženom je sve to bilo poznato i poznato da su oštećeni bespomoćni i da ne uživaju nikakvu zaštitu. Zlostavljanje i pljačkanje imovine oštećenih, predstavlja faktički jedan događaj te je svaki od počinitelja imao svoju ulogu u tom događaju i radnjama izvršenja. Naime, provedenim dokazima utvrđeno je da je u izvršenju krivičnog djela učestvovalo više lica od kojih su dva lica optuženi Kokot Mile i neidentifikovani vojnik bili pripadnici vojske RS-a a tri nepoznate osobe prema iskazu svjedoka B. R. i B. V. su se nalazili ispred kuće B. R. dežurali i pružali potporu optuženom Kokot Mili i neidentifikovanom vojniku u namjeri da se uključe ako to bude potrebno. Bez obzira na činjenicu što je odgovornost individualna i što se radnje izvršenja svakog optuženog ponaosob moraju konkretizirati, sud smatra da je činjenični opis izreke dovoljno jasan, da obuhvata kompletan događaj i zajedničko djelovanje optuženog sa neidentifikovanim vojnikom vojske RS-a i ostalim neidentifikovanim osobama te pojedinačne radnje svakog optuženog ponaosob.

Po mišljenju ovog suda optuženi Kokot Mile je nesumnjivo bio svjestan protivpravnosti poduzetih radnji, čije izvršenje je htio, iz čega se može izvesti zaključak da je kao saučesnik postupao sa direktnim umišljajem. Kako njegova uračunljivost u vrijeme izvršenja djela ničim nije dovedena u pitanje, to ga je sud i oglasio krivim.

Sud nije prihvatio stav odbrane optuženog da se radnje izvršenja koje je optuženi poduzeo kao izvršilac prema oštećenim ne mogu podvesti pod odredbe člana 142. stav 1. KZ SFRJ Ratni zločin protiv civilnog stanovništva i povrede odredaba Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba u toku rata od 1949.godine. Treba naglasiti da se prema stavu sudske prakse ne traži uzročno-posljedična veza između oružanog sukoba i počinjenje zločina koji je predmet optuženja ali se traži da je postojanje oružanog sukoba u znatnoj mjeri uticalo na sposobnost počinioca da poćini zločin. Nasuprot navodima odbrane optuženog ovaj sud cijeni da je provedenim dokazima je utvrđeno da je krivično djelo koje se optuženom stavlja na teret u dovoljnoj mjeri povezano sa oružanim sukobom koji je postojao u BiH jer je naselje S. V. bilo okupirano od strane vojske i policije RS-a kako to u svom iskazu navodi B. R. iz naselja L. u kojem je živio optuženi od strane srpske vojske povremeno je otvarana paljba odnosno

pucano je na civile Bošnjačke nacionalnosti u S. V. prema iskazu svjedoka B. V. i ubijeno je nekoliko civila. Da nije bilo oružanog sukoba aktivnosti takvih razmjera na fizičkom maltretiranju civila Bošnjačke nacionalnosti i pljačkanje njihove imovine što je prema iskazu B. R. vršeno svake noći, pa da nije postojao oružani sukob takve aktivnost ne bi bile moguće. Naime optuženom je stavljeno na teret da je kao pripadnik vojske RS-a kao jedne strane u sukobu kao izvršilac poduzeo nečovječne radnje učešćem u radnjama fizičkog maltretiranja zajedno sa neidentifikovanim vojnikom vojske RS-a prema civilnom stanovništvu Bošnjačke nacionalnosti kao suprostavljene strane i pljačkanjem njihove imovine koje stanovništvo nije uživalo nikakvu zaštitu kako to u svom iskazu ističe oštećeni B. R. izjavljujući da dok su živjeli u S. V. u kritično vrijeme da nije ni smio prijaviti da je fizički maltretiran i da je opljačkana njegova organima vlasti jer su vlast vršili vojska RS-a i policija RS-a pa se kao neosnovani pokazuju suprotni navodi odbrane da nije dokazano da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti da nije naredio ili počinio djelo, da nisu ostvarena sva bitna obilježja predmetnog krivičnog djela da tužilaštvo nije dokazalo da je djelo učinjeno u doba rata, oružanog sukoba ili okupacije, da djelo nije povezano sa ratom oružanim sukobom ili okupacijom i da djelo nije učinjeno suprotno pravilima međunarodnog prava protiv civilnog stanovništva i da nisu prekršene odredbe Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba od 12.08.1949.godine te da nije dokazano optuženi u vezi sa bilo kakvim organizovanim djelovanjem neke oružane formacije.

Kako je tokom postupka utvrđeno da se predmetni događaj desio u vrijeme oružanog sukoba, da su optuženi Kokot Mile i nepoznati vojnik bili pripadnici Vojske Republike Srpske, i da su oštećeni B. R. , B. V., B. E. i B. E.1 bili civili, te da je optuženi bio svjestan da je na području Općine S. M. uspostavljena vlast vojske Republike Srpske, kao i da u naselju S. V. žive civili Bošnjačke nacionalnosti, koji su boravili u svojim kućama da im je kretanje bilo ograničeno, *te da postoji uzročna veza između preduzetih radnji optuženog i oružanog sukoba*, optuženi je svojim radnjama kao saučesnik, izvršilac a ne naredbodavac, nečovječno postupao prema oštećenim i pljačkao njihovu imovinu čime se u njegovim radnjama stiču sva bitna obilježja bića krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SFRJ s obzirom da su u njegovim radnjama kumulativno ispunjeni svi uslovi što znači da je tad postojao oružani sukob da su oštećeni civili Bošnjačke nacionalnosti, a optuženi je pripadnik organizovane vojne formacije pa postoji uzročna veza između oružanog sukoba, izvršilac je vojno lice a oštećeni su civili usljed čega su posljedice nanošenje velikih patnji oštećenom B. R. i povrede njegovog tjelesnog integriteta i pljačka imovine, novca i zlata vlasništvo B. R. , B. V. i B. E. pa se suprotni prigovori odbrane pokazuju neosnovanim.

Predmetno krivično djelo može se izvršiti samo sa direktnim umišljajem, budući da se radi o teškoj povredi odredaba međunarodnog prava, pri čemu učinilac i ne mora biti svjestan da svojim postupcima krši pravila međunarodnog prava, jer povreda pravila međunarodnog prava u okviru tog djela, predstavlja objektivni uslov kažnjivosti, kojim je posebno određen karakter i okvir protivpravnosti samog krivičnog djela, a u tom smislu djelo mora biti protivpravno i po međunarodnom pravu.

Utvrđujući pitanje krivice optuženog, kao i njegovog subjektivnog odnosa prema izvršenom krivičnom djelu, sud nalazi da je optuženi predmetno krivično djelo počinio sa direktnim umišljajem, jer je u potpunosti bio svjestan krivičnog djela i htio je njegovo izvršenje. Radnje koje je optuženi preuzeo su rezultat njegove svijesti i volje. Optuženi je bio svjestan da su oštećeni B. R., B. V., B. E. i B. E.1 civili, Bošnjačke nacionalnosti, te da se nečovječnim postupanjem, fizičkim zlostavljanjem prema B. R. narušava njegov tjelesni integritet i bio svjestan da se pljačka njihov novac i zlatnina odnosno time se otuđuje njihova imovina. Optuženi je imao i svijest da postupa u takvim okolnostima koje su mu kao

saučesniku omogućavale dominaciju nad žrtvama, koje su živjele u svojoj kući a njihovo kretanje je bilo ograničeno i da su nemoćni da pruže bilo kakav otpor te da se zaštite pa je iskoristio takvo stanje i nasilno okruženje, iz čega proizlazi pouzdan zaključak o htijenju odnosno umišljajnom postupanju optuženog. Zbog iznesenog sud nalazi da je optuženi počinio predmetno krivično djelo na način i u vrijeme navedeno u izreci presude, te kako nema osnova koji bi dovodili u pitanje ili isključili krivicu optuženog, sud je istog oglasio krivim.

Sud je u činjeničnom opisu krivičnog djela u izreci presude izvršio intervenciju tako da je umjesto činjeničnih navoda optužnice vezano za količinu opljačkanog novca od B. R. i njegove porodice u skladu sa provedenim dokazima umjesto navoda optužnice „njemačkih maraka i švicarskih franaka u protuvrijednosti oko 15.000,00 DM” u izreci presude stavio činjenične navode „njemačkih maraka i švicarskih franaka u protuvrijednosti oko 10.000,00 DM” a umjesto činjeničnih navoda optužbe „zlatnog nakita u protuvrijednosti oko 20.000,00 DM” u izreci presude stavio „zlatnog nakita u protuvrijednosti oko 15.000,00 DM”. Na osnovu iskaza svjedoka B. R. utvrđeno je da je od B. R. u kritično vrijeme opljačkano „njemačkih maraka“ i „švicarskih franaka“ u protuvrijednosti ukupno orijentaciono oko 10.000,00 DM a na osnovu iskaza svjedoka oštećene B. V. je utvrđeno da je opljačkana zlatnina orijentacione vrijednosti oko 15.000,00 DM. Sud se cijeni da ovom intervencijom nije izvršeno prekoračenje optužnice nego se istom samo pobliže određuje način izvršenja krivičnog djela.

Prilikom odmjeravanja kazne optuženom za djelo za koje je oglašen krivim, ovom presudom, sud je u skladu sa članom 41. stav 1. preuzetog KZ SFRJ, imajući u vidu svrhu kažnjavanja, uzeo u obzir sve okolnosti koje su od značaja za odmjeravanje kazne. Kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog Kokot Mile sud je cijenio da je isti starija osoba, slabog imovnog stanja, oženjen, otac troje djece dok je od otežavajućih okolnosti na strani optuženog sud našao da je optuženi ranije osuđivan zbog istovrsnog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ na kaznu zatvora u trajanju od 7 godina što ukazuje isti povratnik u izvršenju istovrsnog krivičnog djela te je sud kao otežavajuću okolnost cijenio i to da je predmetnim krivičnim djelom oštećeno više osoba. Navedene olakšavajuće okolnosti na strani optuženog sud je u njihovom zbiru cijenio kao osobito olakšavajuće okolnosti, pa je optuženom odmjerio kaznu zatvora ispod granice propisane zakonom za ovo krivično djelo u smislu člana 42. tačka 2) i člana 43. stav 1. tačka 1) KZ SFRJ i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od **2 (dvije) godine i 5 (pet) mjeseci**. Imajući u vidu naprijed navedene olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, a pri tome cijeneći stepen krivične odgovornosti optuženog, jačinu ugrožavanja, odnosno povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo počinjeno, te lične prilike optuženog, sud nalazi da se i ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja, u vidu generalne i specijalne prevencije krivičnih djela.

Temeljem člana 212. stav 3. ZKP F BiH, sud je oštećene B. R., B. V. i B. E.1 sa imovinsko-pravnim zahtjevom uputio na parnični postupak, cijeneći da podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov za presuđenje oštetnog zahtjeva. Oštećeni B. R. i B. E. toku postupka nisu precizirali oštetni zahtjev. Uz to sud u toku krivičnog postupka nije izvodio dokaze na osnovu kojih bih precizno utvrdio iznos opljačkanog novca i vrijednost opljačkanog zlata. Oštećeni B. E.1 nije stavio prijedlog za ostvarivanje imovinsko-pravnog zahtjeva pa o istom sud nije ni odlučivao.

Temeljem člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku F BiH optuženi je oslobođen plaćanja troškova ovog krivičnog postupka i paušala, te je odlučeno da isti padaju

na teret budžetskih sredstava ovog suda iz razloga što se optuženi nalazi na izdržavanju kazne zatvora i slabog je imovnog stanja pa bi njegovim obavezivanjem na plaćanje troškova krivičnog postupka bila dovedena u pitanje njegova egzistencija.

Zapisničar
Mašić Haris

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Alibabić Osman

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Vrhovnom sudu F BiH u Sarajevu u roku od 15 dana od dana prijema, a putem ovoga suda. Temeljem člana 308. stav 4. ZKP-a F BiH oštećeni ovu presudu može pobijati samo zbog odluke o troškovima krivičnog postupka i odluke o imovinsko-pravnom zahtjevu.